الجزء ٦ الحزب ١١

۞ لَّا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلۡجَهۡرَ بِٱلسُّوٓءِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ إِلَّا مَن ظُلِمَۚ وَكَانَ
ٱللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ١٤٨ إِن تُبۡدُواْ خَيۡرًا أَوۡ تُخۡفُوهُ أَوۡ تَعۡفُواْ عَن
سُوٓءٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوّٗا قَدِيرًا ١٤٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ
بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ
نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ
بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا
لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ١٥١ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ
وَلَمۡ يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ أُوْلَٰٓئِكَ سَوۡفَ يُؤۡتِيهِمۡ
أُجُورَهُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٥٢ يَسۡـَٔلُكَ أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ
أَن تُنَزِّلَ عَلَيۡهِمۡ كِتَٰبٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِۚ فَقَدۡ سَأَلُواْ مُوسَىٰٓ أَكۡبَرَ
مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓاْ أَرِنَا ٱللَّهَ جَهۡرَةٗ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ بِظُلۡمِهِمۡۚ
ثُمَّ ٱتَّخَذُواْ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ فَعَفَوۡنَا
عَن ذَٰلِكَۚ وَءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينٗا ١٥٣ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ
ٱلطُّورَ بِمِيثَٰقِهِمۡ وَقُلۡنَا لَهُمُ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا وَقُلۡنَا
لَهُمۡ لَا تَعۡدُواْ فِي ٱلسَّبۡتِ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ١٥٤

148 Allah nu iubește rostirea [cu voce tare] a cuvintelor urâte le detestă și avertizează cu privire la acestea. Celui nedreptățit, însă, îi este permis să rostească cuvinte neplăcute în decursul formulării plângerii împotriva celui care l-a nedreptățit, în ruga împotriva lui sau plătindu-i acestuia cu vorbe asemenea celor rostite de el. Cu toate acestea, răbdarea și îndurarea arătată de cel nedreptățit este preferată, în defavoarea a ceea ce este neplăcut. Allah aude vorbele voastre și știe intențiile voastre, așadar temeți-vă în privința rostirii a ceea ce este rău sau a intenționării lui.

149 Dacă arătați sau nu, orice vorbă sau faptă bună, sau îl iertați pe cel care v-a greșit, cu adevărat Allah este Iertător și Puternic. Așadar, faceți ca iertarea să fie o calitate de bază a voastră, pentru ca [și] Allah să vă ierte pe voi.

150 Cei care nu cred în Allah și în profeții Săi și doresc să separe între Allah și aceștia, acceptându-L pe El ca și Stăpân, dar respingându-i pe profeți, spunând: „Noi credem în unii profeți, însă nu credem în ceilalți”, și dorind prin aceasta să purceadă pe un drum între credință și necredință, sperând la mântuire.

151 Aceia care urmează această cale sunt cei cu adevărat necredincioși, întrucât cel care i-a tăgăduit pe toți profeții sau numai pe unii dintre aceștia, nu a crezut în Allah și nici în profeții Săi. Noi le-am pregătit necredincioșilor o pedeapsă înjositoare în Ziua Judecății, ca o recompensă a semețirii lor față de credința în Allah și față de profeții Lui.

Așa cum Allah a menționat pedeapsa necredincioșilor, a menționat, după aceasta, și răsplata dreptcredincioșilor și a spus:

152 Acelora care au crezut în Allah, Unicul, și nu i-au făcut Lui pe nimeni asociat, și au crezut în toți profeții Săi, fără să facă vreo deosebire între ei, precum fac necredincioșii, Allah le va dărui o răsplată măreață, ca recompensă pentru credința lor și faptele decurse din aceasta. Iar Allah este Iertător și Îndurător cu robii Săi care își cer iertare.

153 O, tu, profetule! Iudeii îți cer să cobori o Carte în întregime din ceruri, dintr-o dată, așa cum s-a întâmplat în cazul lui Moise, pentru a fi o dovadă a adevărului și sincerității tale. Și să nu te mire aceasta, deoarece strămoșii lor i-au impus lui Moise și mai mult decât atât, când i-au cerut să-L arate lor pe Allah, prin urmare, ei au fost loviți de trăsnet, ca o pedeapsă pentru cele comise. După aceea, Allah i-a readus la viață, însă ei au adorat vițelul în locul Lui, chiar dacă le veniseră lor deja semne limpezi ale Unicității lui Allah ca Domn și Suveran. Apoi au fost ei iertați și Moise a primit o dovadă deslușită pentru poporul său.

154 Am ridicat asupra lor muntele ca urmare a încheierii unui legământ confirmat cu ei, pentru a-i înfricoșa și a-i face să îl urmeze. Iar după ridicarea muntelui, le-am spus lor: „Intrați pe ușa Ierusalimului, prosternați, plecându-vă capetele!”, însă ei au intrat târându-se pe posterioarele lor. [Apoi] Noi le-am spus: „Nu arătați nesupunere pescuind în ziua de Sabat”, însă ei nu au făcut altceva decât să încalce această poruncă. Acesta a fost un legământ puternic, însă ei nu l-au respectat.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Îi este permis celui nedreptățit să vorbească despre nedreptatea comisă asupra sa și despre cel care i-a adus prejudicii, acelui care speră că, prin aceasta, își va recupera drepturile sale, în pofida neplăcerii aduse celui care a comis nedreptatea. 2 - Încurajarea celui nedreptățit de a fi iertător, în pofida capacității sale de a își recupera drepturile, așa cum și Allah, Preaslăvitul, iartă, deși deține puterea de a îi pedepsi pe supușii Săi.

3 - Nu este permis să se facă vreo diferențiere între profeți, și să se creadă doar într-unii dintre ei, fără de ceilalți, ci, dimpotrivă, este obligatorie credința în toți profeții, fără excepție.

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَقَتْلِهِمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌۢ ۚ بَلْ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَٰنًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا ٱلْمَسِيحَ عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
ٱللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ
ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ ۚ مَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ٱتِّبَاعَ ٱلظَّنِّ ۚ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًۢا ﴿١٥٧﴾ بَل رَّفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِن مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِۦ قَبْلَ مَوْتِهِۦ ۖ وَيَوْمَ
ٱلْقِيَٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَٰتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخْذِهِمُ ٱلرِّبَوٰا۟ وَقَدْ نُهُوا۟ عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَٰلَ
ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَّٰكِنِ
ٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ مِنْهُمْ وَٱلْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ ۚ وَٱلْمُقِيمِينَ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ وَٱلْمُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ
وَٱلْمُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ أُو۟لَٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

155 Noi i-am alungat de sub Îndurarea noastră, din cauza încălcării legământului încheiat cu ei, precum și datorită necredinței lor în versetele lui Allah și a îndrăznelii lor de a ucide profeții, și datorită vorbelor adresate profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Inimile noastre sunt acoperite de un văl și nu pricepem ceea ce spui.” Însă lucrurile nu stau așa cum ei pretind, ci Allah a pecetluit inimile lor și [astfel] binele nu mai [poate] ajunge la ele. Ei nu au decât foarte puțină credință, ce nu le este de [niciun] folos.

156 Noi i-am alungat de sub Îndurarea Noastră, prin necredința lor și a acuzelor de preacurvie, calomniind-o în mod nedrept a Mariei (pacea fie asupra sa).

157 Și pentru cuvintele lor stâlcite și mincinoase, când au spus: „Noi l-am ucis pe Mesia, Iisus, fiul Mariei, profetul lui Allah.” Însă ei nu l-au ucis, așa cum susțin, și nici nu l-au răstignit. Ei au ucis pe un [alt] bărbat pe care Allah l-a făcut să semene cu Iisus, și pe care ei l-au răstignit. Astfel, ei au crezut că cel ucis era Iisus (pacea fie asupra sa). Iudeii care au pretins uciderea sa, precum și creștinii care l-au predat lor, sunt cu toții în incertitudine și îndoială cu privire la acest aspect. Ei nu au nicio dovadă exactă despre aceasta, ci doar presupun; iar presupunerile nu folosesc cu nimic adevărului. În realitate, ei nu l-au ucis și nici nu l-au răstignit.

158 Ci Allah l-a salvat de complotul lor și l-a ridicat în trup și suflet la El, și Allah este Atotputernic în Împărăția Sa și nimeni nu Îl poate învinge. El este Înțelept în orânduielile, prescripțiile și legile Sale.

159 Nu va exista vreunul dintre oameni Cărții care să nu creadă în Iisus (pacea fie asupra sa), după ce el se va întoarce pe pământ înainte de Ziua de Apoi și înainte ca el să moară. Iar în Ziua Învierii, Iisus (pacea fie asupra sa) va fi martor pentru faptele lor, atât cele în conformitate cu Legea [lui Allah], precum și cele care sunt contrare acesteia.

160 Datorită nedreptății [și necredinței] lor, iudeilor le-au fost interzise anumite mâncăruri bune [și curate], care le fuseseră premise lor [mai înainte]. Noi le-am interzis lor toate animalele cu copita despicată și le-am interzis lor osânza [grasimea] boilor și a oilor, în afara celei aflate pe spatele lor. Aceasta ca urmare a opririi lor, precum și a altora de la calea lui Allah, până într-acolo încât oprirea de la ceea ce este bun a devenit o trăsătură a lor de bază.

161 Datorită recurgerii la camătă, după ce Allah a interzis-o, și datorită luării averilor oamenilor pe nedrept. Iar Noi am pregătit celor necredincioși o pedeapsă dureroasă. Atunci când Allah a menționat deficiențele neamului Cărții, i-a menționat și pe cei dreptcredincioși dintre aceștia și a spus:

162 Însă acelora dintre iudei care sunt fermi și hotărâți în știința [cea dreaptă], precum și dreptcredincioșilor, care cred în cele ce ți-au fost revelate ție în Coran,- o, tu, profetule! –, și cred în cele ce au fost revelate mai înainte de tine, precum Tora și Evanghelia, și împlinesc Rugăciunea, oferă Dania obligatorie din averile lor, și cred în Ziua Învierii și în Allah, Unicul Dumnezeu, fără a-i face Lui niciun asociat, lor le vom dărui o răsplată măreață.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Pecetluirea inimilor duce la imposibilitatea ei de a [mai] înțelege [adevărul]. 2 - Evidențierea ostilității [acerbe] manifestate de iudei față de profetul lui Allah – Iisus (pacea fie asupra sa), până într-acolo că au ajuns să dorească să îl omoare. 3 - Evidențierea ignoranței și a incertitudinii creștinilor cu privire la răstignirea [lui Iisus] și raportarea la aceasta urmând unor presupuneri eronate. 4 - Evidențierea virtuților științei religioase astfel încât aceia dintre oamenii Cărții care au o cunoaștere solidă și dreaptă au fost conduși către credința în profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

ربع الحزب ١١

* إِنَّآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ كَمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ نُوحٖ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ
وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ
وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيۡمَٰنَۚ
وَءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ زَبُورٗا ١٦٣ وَرُسُلٗا قَدۡ قَصَصۡنَٰهُمۡ عَلَيۡكَ
مِن قَبۡلُ وَرُسُلٗا لَّمۡ نَقۡصُصۡهُمۡ عَلَيۡكَۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ
تَكۡلِيمٗا ١٦٤ رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا
١٦٥ لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشۡهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيۡكَۖ أَنزَلَهُۥ بِعِلۡمِهِۦۖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ
يَشۡهَدُونَۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ١٦٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدۡ ضَلُّواْ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ١٦٧ إِنَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ وَظَلَمُواْ لَمۡ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغۡفِرَ لَهُمۡ وَلَا لِيَهۡدِيَهُمۡ
طَرِيقًا ١٦٨ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ وَكَانَ
ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ١٦٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلۡحَقِّ
مِن رَّبِّكُمۡ فَـَٔامِنُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ وَإِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١٧٠

163 O, tu, profetule! Noi ți-am revelat ție, așa cum le-am revelat și profeților de mai înainte de tine, și nu ești tu primul profet. Noi i-am revelat lui Noe și le-am revelat și profeților care au venit după el, și i-am revelat lui Avraam și celor doi fii ai săi – Ismail și Isaac, și lui Iacob, fiul lui Isaac, și semințiilor, adică celor doisprezece profeți dintre fii lui Iacob (pacea fie asupra sa) proveniți din triburile neamului lui Israel, și i-am dat lui David Psalmii.

164 Noi am trimis [unii] profeți despre care ți-am vorbit ție în Coran și alții despre care nu ți-am menționat nimic și am evitat amintirea lor în virtutea unei înțelepciuni [divine]. Allah i-a vorbit lui Moise direct, fără vreun intermediar și într-o modalitate specifică Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul, ca o formă de înnobilare a lui Moise.

165 Noi i-am trimis pe ei ca vestitori ai nobilei răsplăti de care va beneficia cel care crede în Allah, și ca prevenitori, avertizându-i pe cei care nu cred în El despre o pedeapsă dureroasă; astfel încât oamenii să nu aibă niciun argument împotriva lui Allah, pe care să îl folosească ca un pretext [pentru necredința lor] după trimiterea profeților. Allah este Atotputernic în Împărăția Sa și Înțelept în Orânduirea Sa.

166 O, tu, profetule! Dacă iudeii nu au crezut în tine, Allah va demonstra adevărul tău prin acuratețea celor pe care ți le-a pogorât în Coran și în care a revelat din știința Sa ceea ce a voit să facă cunoscut robilor Săi, arătându-le ceea ce Îi este plăcut și Îl mulțumește pe El sau, dimpotrivă, ceea ce Îi este neplăcut și Îl nemulțumește pe El. Îngerii mărturisesc adevărul celor cu care tu ai venit, împreună cu Allah, însă Allah este îndeajuns ca Martor, și mărturia Sa este de ajuns și arhisuficientă, fără a mai lăsa loc de nevoia mărturiei altcuiva.

167 Cei care au tăgăduit profeția ta și i-au oprit pe oameni de la acceptarea islamului, s-au depărtat în mod crunt de la adevăr.

168 Acelor care nu au crezut în Allah și în profeții Săi și s-au nedreptățit pe ei înșiși prin necredință, nu le va fi iertată de către Allah necredința în care ei persistă și nici nu îi va îndruma pe ei către un drum care să îi salveze de pedeapsa Sa. 169 Nu vor fi ei călăuziți decât către un drum ce duce spre Iad și în el vor rămâne veșnic. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, întrucât nu există nimic care să nu Îi stea în putință.

170 O, voi, oameni! V-a venit vouă profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) aducând călăuzirea și religia cea adevărată de la Allah Preaînaltul. Așadar, credeți în cele cu care el v-a venit, căci în aceasta se află un bine pentru voi, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Dacă voi nu veți crede în Allah, [să știți că] Allah nu are nevoie de credința voastră și nici nu este afectat de necredința voastră. A Lui este Împărăția celor ce se află în ceruri, și a Lui este Împărăția celor aflate pe pământ, precum și a ceea ce se află între ele. Allah îl cunoaște pe cel care merită călăuzirea și i-o facilitează, precum îl cunoaște și pe cel care nu o merită, și, astfel, îl face orb față de ea; și Allah este Înțelept în cuvintele, acțiunile, legile și orânduielile Sale.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Confirmarea profeției lui Noe și a lui Avraam, precum și a celorlalți [profeți] dintre descendenții acestora, dintre cei care au fost menționați de către Allah, și dintre cei ale căror povești nu au fost menționate, în virtutea unei înțelepciuni cunoscute [numai] de El, Preaslăvitul. 2 - Confirmarea atributului vorbirii în privința lui Allah Preaînaltul într-o modalitate specifică Naturii și Nobleții Sale, de vreme ce Allah i-a vorbit profetului Său Moise (pacea fie asupra sa). 3 - Alinarea profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin evidențierea faptului că Allah Preaînaltul [Însuși] depune mărturie pentru adevărul profeției sale și, tot astfel, și îngerii.

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى
ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ
وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوحٞ مِّنۡهُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ
وَرُسُلِهِۦۖ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَٰثَةٌۚ ٱنتَهُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ
إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٞۘ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ١٧١ لَّن يَسۡتَنكِفَ
ٱلۡمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبۡدٗا لِّلَّهِ وَلَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ ٱلۡمُقَرَّبُونَۚ
وَمَن يَسۡتَنكِفۡ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ وَيَسۡتَكۡبِرۡ فَسَيَحۡشُرُهُمۡ
إِلَيۡهِ جَمِيعٗا ١٧٢ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فَيُوَفِّيهِمۡ أُجُورَهُمۡ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضۡلِهِۦۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ
ٱسۡتَنكَفُواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ فَيُعَذِّبُهُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا وَلَا
يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ١٧٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ
قَدۡ جَآءَكُم بُرۡهَٰنٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ نُورٗا مُّبِينٗا
١٧٤ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَٱعۡتَصَمُواْ بِهِۦ فَسَيُدۡخِلُهُمۡ فِي
رَحۡمَةٖ مِّنۡهُ وَفَضۡلٖ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَيۡهِ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ١٧٥

171 O, tu, profetule! Spune-le creștinilor, neamul Evangheliei: „Nu depășiți limitele religiei voastre și nu susțineți în privința lui Iisus decât ceea ce este adevărat. Cu adevărat, Mesia, Iisus fiul Mariei, nu este decât un profet de la Allah, trimis întru adevăr, pe care El l-a creat printr-un Cuvânt pogorât prin Îngerul Gavriil asupra Mariei, [spunând] „Fii!" și el a fost. Aceasta este o suflare de la Allah pe care Gavriil a insuflat-o prin porunca lui Allah. Așadar, credeți în Allah și în profeții Săi în totalitatea lor, fără a face nicio deosebire între aceștia. Nu spuneți: „Dumnezeu este trei!" Opriți-vă de la a mai rosti aceste vorbe mincinoase și rele, căci în oprirea voastră [de la acestea] se află binele vostru, atât în această viață, cât și în viața de apoi. Cu adevărat, nu există decât un Singur Dumnezeu. Slavă Lui, El este cu mult deasupra situației de a avea vreun asociat sau vreun fiu. El este Cel care Își este Atotsuficient Sieși și a Lui este Împărăția cerurilor și a pământului și a celor aflate în ele. El este Cel ce le este de ajuns și de care depind toate cele din ceruri și de pe pământ, și El este Cel care le susține și le orânduiește.

172 Iisus fiul Mariei nu s-a semețit și nu s-a oprit pe el însuși de la a fi un rob [supus] lui Allah. Tot astfel și îngerii pe care Allah i-a făcut apropiați Lui și le-a ridicat rangul, nu s-au oprit de la a fi robi ai lui Allah. Așadar, cum de îl luați voi pe Iisus drept dumnezeu?! Și cum de îi iau politeiștii pe îngeri ca dumnezei?! Oricine refuză supunerea față de Allah și se semețește, să știe că Allah îi va adună pe toți la El în Ziua Învierii și îl va răsplăti pe fiecare dintre ei după cum merită. Atunci când Allah a făcut limpede faptul că îi va aduna pe toți la El în [Ziua Judecății], a diferențiat între răsplățile acestora spunând:

173 Pe aceia care au crezut în Allah și în [adevărul] profeților Săi și au împlinit fapte bune, cu sinceritate și devotament față de Allah, urmând prescripțiile Legii [islamice], îi va răsplăti pentru faptele lor, fără a scădea ceva din acestea, ci [, dimpotrivă,] Allah le va spori lor și mai mult, prin binecuvântarea și Harul Sau. Iar celor care au refuzat adorarea lui Allah și supunerea față de El și s-au semețit cu aroganță, El le va destina o pedeapsă chinuitoare și, afară de Allah, ei nu vor găsi niciun ajutor care să le aducă binele, și niciun susținător care să îi apere de rău.

174 O, voi, oameni! V-a venit vouă o dovadă limpede de la Allah, care anulează orice pretext și îndepărtează orice suspiciune, iar aceasta este [tocmai] Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum am pogorât asupra voastră lumina limpede, care este Coranul.

175 Iar față de aceia care cred în Allah și se țin strâns de Coranul pogorât profetului lor, Allah va arăta îndurare, îi va face să între în Paradis, le va spori răsplata, le va înălța rangul, și îi va ajuta să pășească pe calea cea dreaptă, în care nu există nicio strâmbătate, căci acesta este drumul ce duce către Grădinile Edenului.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Elucidarea faptului că Mesia este o ființă umană, și tot astfel și mama sa, iar creștinii care i-au ridicat atât de sus, considerându-i deasupra condiției finite umane, sunt într-o rătăcire vădită. 2 - Evidențierea nedreptății și necredinței exprimate în politeismul creștinilor ce susțin doctrina trinității și a considerării lui Allah Preaînaltul ca având pe cineva asociat, asemănător sau apropiat Lui; precum și evidențierea Unicității Acestuia, Preaslăvitul, în Natura, Numele și Atributele Sale [Divine]. 3 - Confirmarea faptului că Iisus (pacea fie asupra sa), precum și îngerii, în totalitatea lor, sunt robi creați [ai lui Allah] și ei nu se semețesc și nici nu se sustrag de la a-și arăta obediența deplină față de Allah Preaînaltul și supunerea totală, împlinind poruncile Lui. Așadar, cum s-ar putea justifica luarea lor drept dumnezei, de vreme ce ei sunt robi supuși lui Allah Preaînaltul?! 4 - În religie există dovezi și argumente logice care pot anula orice suspiciune, precum și lumina și călăuzirea ce anulează incertitudinea și urmărea poftelor și dorințelor.

يَسۡتَفۡتُونَكَ قُلِ ٱللَّهُ يُفۡتِيكُمۡ فِي ٱلۡكَلَٰلَةِۚ إِنِ ٱمۡرُؤٌاْ هَلَكَ
لَيۡسَ لَهُۥ وَلَدٞ وَلَهُۥٓ أُخۡتٞ فَلَهَا نِصۡفُ مَا تَرَكَۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ إِن
لَّمۡ يَكُن لَّهَا وَلَدٞۚ فَإِن كَانَتَا ٱثۡنَتَيۡنِ فَلَهُمَا ٱلثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَۚ
وَإِن كَانُوٓاْ إِخۡوَةٗ رِّجَالٗا وَنِسَآءٗ فَلِلذَّكَرِ مِثۡلُ حَظِّ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۗ
يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ أَن تَضِلُّواْۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ١٧٦

ترتيبها ٥ — سُورَةُ المَائِدَةِ — آياتها ١٢٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نصف الحزب ١١ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَوۡفُواْ بِٱلۡعُقُودِۚ أُحِلَّتۡ لَكُم بَهِيمَةُ ٱلۡأَنۡعَٰمِ
إِلَّا مَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ غَيۡرَ مُحِلِّي ٱلصَّيۡدِ وَأَنتُمۡ حُرُمٌۗ إِنَّ ٱللَّهَ
يَحۡكُمُ مَا يُرِيدُ ١ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُحِلُّواْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ
وَلَا ٱلشَّهۡرَ ٱلۡحَرَامَ وَلَا ٱلۡهَدۡيَ وَلَا ٱلۡقَلَٰٓئِدَ وَلَآ ءَآمِّينَ ٱلۡبَيۡتَ
ٱلۡحَرَامَ يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّن رَّبِّهِمۡ وَرِضۡوَٰنٗاۚ وَإِذَا حَلَلۡتُمۡ فَٱصۡطَادُواْۚ
وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ أَن صَدُّوكُمۡ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ أَن
تَعۡتَدُواْۘ وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡإِثۡمِ
وَٱلۡعُدۡوَٰنِۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢

176 O, tu, profetule! Ei îți cer să le evidențiezi lor hotărârea cu privire la moștenirea răposatului care s-a sfârșit din această viață fără a lăsa în urma sa părinți, și nici copii. Spune: „Allah vă arată vouă reglementarea cu privire la aceasta: «Dacă a murit o persoană care nu are părinți și nici copii, dar are o soră de mamă și de tată sau numai de tată, aceasta va moșteni jumătate din averea lăsată. Fratele său din aceiași mamă și tata sau numai de tată va moșteni ceea ce el a lăsat în urmă sa, în cazul în care nu este părtaș la moștenire împreună cu un moștenitor căruia i se cuvine o cotă anume. În cazul în care acesta este părtaș la moștenire împreună cu un alt moștenitor căruia îi este destinată o cotă anume prestabilită, fratele va moșteni ce rămâne după scăderea respectivei cote. Dacă acesta a avut două sau mai multe surori, ele vor moșteni împreună o cotă de două treimi. Dacă a avut mai mulți frați și surori din aceeași părinți sau numai de tată, ei îl vor moșteni, fără a le fi destinată o cotă anume mai înainte prestabilită, urmând regula ca fiecare bărbat va moșteni cât partea a două femei; astfel încât partea unui bărbat dintre aceștia să fie de două ori mai mare decât partea unei femei [adică dublă]. Allah vă evidențiază vouă reglementările cu privire la împărțirea moștenirii răposatului care nu lasă în urma sa nici părinți și nici copii, precum și alte reglementări cu privire la moștenire, în general, astfel încât să nu vă rătăciți în privința acesteia. Iar Allah este Atoatecunoscător și Lui nu îi rămâne nimic ascuns.»"

Surat Al-Ma'ida

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol:

Loialitatea în privința contractelor [și legămintelor] încheiate, respectarea reglementărilor și limitelor [prescrise] și definitivarea religiei [lui Allah].

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 O, voi, cei care credeți! Împliniți [și respectați] toate legămintele [și contractele] încheiate între voi și Allah și între voi și ceilalți oameni. Că o îndurare de la El, Allah v-a permis vouă vitele, precum cămilele, vacile și oile, în afară de cele a căror interzicere v-a fost menționată, precum și cele a căror vânătoare v-a fost interzisă în timpul stării de sacralizare [ihram] pentru Hajj sau Umra. Allah prescrie ca fiind permis sau interzis ceea ce El voiește, în virtutea Înțelepciunii Sale, și nu există [nimic] care să Îl [poată] obliga pe El și nici care să se [poată] împotrivi hotărârii Sale. 2 O, voi, cei care credeți! Nu faceți permise cele pe care Allah vi le-a interzis și pe care v-a poruncit să le onorați. Opriți-vă de la [a încălca] cele care pot invalida [anula] starea de sacralizare, precum: îmbrăcămintea cusută [pentru bărbați] și faptele interzise în Moscheea cea Sfântă, asemenea vânatului. [De asemenea,] nu faceți permisă lupta [care a fost interzisă] în Lunile Sfinte-Dhu al-Qa'da, Dhu al-Hijja, Muharram și Rajab. Nu faceți permisă pentru voi luarea prin forță a animalelor care sunt destinate sacrificiului în Moscheea cea Sfântă pentru Allah; și nici nu le opriți de la a ajunge la locul lor de sacrificiu. Nu faceți permise vitele însemnate ca fiind pentru sacrificiu, care poartă la gât zgărzi de lână sau din [orice] altceva. Nu faceți permisă atacarea celui care se îndreaptă către Moscheea [Casa] cea Sfântă a lui Allah, căutând câștig din comerț [drept] și Mulțumirea lui Allah. Iar dacă ați ieșit din starea de sacralizare pentru Hajj sau Umra, și ați ieșit din Moscheea cea Sfântă, vânați ceea ce doriți. Să nu vă lăsați îndemnați de repulsia față de anumiți oameni, datorită faptului că ei v-au oprit de la a ajunge la Moscheea cea Sfântă, să vă comportați față de ei cu nedreptate. O, voi, dreptcredincioșilor! Uniți-vă [cooperați] întru împlinirea celor care vi s-au poruncit și părăsirea celor de la care ați fost opriți. Și temeți-vă de Allah, conformându-vă cu supunere față de El și depărtându-vă de nesupunere. Cu adevărat, Allah este aspru la pedeapsă cu cel care nu I s-a supus, așadar, temeți-vă de pedeapsa Sa.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Grija arătată de către Allah pentru toate situațiile în care s-ar putea afla moștenitorii, pentru împărțirea moștenirii între aceștia. 2 - La origine, toate alimentele [provenite din sacrificarea] animalelor sunt permise, în afară de cele pentru care există o dovadă pentru interzicerea lor, sau au fost interzise [în condiții specifice] asemenea vânătului în cazul celui aflat în stare de sacralizare pentru Hajj sau Umra. 3 - Interzicerea facerii permise a celor care au fost interzise de Legea Islamică, precum: acțiunile interzise în timpul stării de sacralizare, vânatul în perimetrul Moscheii Sfinte, lupta în Lunile Sfinte, facerea permisă a jertfirii animalului de sacrificiu prin forță sau interzicerea ajungerii acestuia la locul său de sacrificiu.

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةُ وَٱلدَّمُ وَلَحۡمُ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦ
وَٱلۡمُنۡخَنِقَةُ وَٱلۡمَوۡقُوذَةُ وَٱلۡمُتَرَدِّيَةُ وَٱلنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ
ٱلسَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيۡتُمۡ وَمَا ذُبِحَ عَلَى ٱلنُّصُبِ وَأَن تَسۡتَقۡسِمُواْ
بِٱلۡأَزۡلَٰمِۚ ذَٰلِكُمۡ فِسۡقٌۗ ٱلۡيَوۡمَ يَئِسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمۡ فَلَا
تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِۚ ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ
نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ فِي مَخۡمَصَةٍ
غَيۡرَ مُتَجَانِفٖ لِّإِثۡمٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣ يَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَآ
أُحِلَّ لَهُمۡۖ قُلۡ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ وَمَا عَلَّمۡتُم مِّنَ ٱلۡجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُۖ فَكُلُواْ مِمَّآ أَمۡسَكۡنَ عَلَيۡكُمۡ
وَٱذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهِۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٤
ٱلۡيَوۡمَ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُۖ وَطَعَامُ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ حِلّٞ لَّكُمۡ
وَطَعَامُكُمۡ حِلّٞ لَّهُمۡۖ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ
مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ إِذَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
مُحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيٓ أَخۡدَانٖۗ وَمَن يَكۡفُرۡ
بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٥

(3) Allah v-a oprit vouă consumul cărnii animalelor care nu au fost sacrificate în conformitate cu normele islamice. De asemenea, v-a oprit vouă sângele scurs, carnea de porc, și cele asupra cărora s-a rostit numele altcuiva în afară de Allah în momentul sacrificării lor. Tot astfel, vă sunt interzise animalele moarte prin sugrumare, cele moarte în urma unor lovituri, sau datorită căderii dintr-un loc înalt, și cele care au murit atacate de către alte animale și cele care au fost vânate și ucise de un animal de pradă – asemenea unui leu sau tigru sau urs, în afară de cele pe care le-ați găsit încă vii dintre cele amintite mai sus și le-ați sacrificat conform Legii islamice. Astfel, ele devin permise pentru voi. [Tot astfel] vă sunt oprite vouă [animalele] ce au fost sacrificate pentru idoli. Vă este interzis ghicitul destinului sau a lucrurilor necunoscute prin tragerea la sorți folosind pietre sau săgeți pe care stă scris „Fă aceasta!" sau „Nu face aceasta!" pentru ca mai apoi să faceți ceea ce v-a fost indicat de ceea ce stă scris pe ele. Dând curs tuturor acestor interdicții voi deveniți nesupuși față de Allah. Necredincioșii și-au pierdut astăzi speranța cu privire la posibilitatea de a vă depărta de religia islamului, după ce au văzut puterea acestuia. Așadar, nu vă temeți de ei, ci temeți-vă numai de Mine. Astăzi am împlinit religia voastră, care este islamul, și am completat binecuvântările Mele [și Harul Meu] asupra voastră, atât în ceea ce este clar și limpede, cât și în cele ascunse [în esență], și am ales Islamul ca religie pentru voi. Eu nu voi accepta o altă religie în afară de aceasta. Cel care din cauza înfometării extreme a fost constrâns să consume [carnea provenită dintr-un animal] mort, fără a se complace în păcatul său, nu este considerat păcătos, iar Allah este Iertător Îndurător. Așa cum Allah a menționat cele pe care El le-a interzis, a menționat și alimentele pe care Le-a permis, și a spus: (4) O, profetule! Companionii tăi te întreabă despre tipurile de alimente permise. O, tu, profetule! Spune: „Allah vi le-a permis pe cele bune și curate dintre mâncăruri, precum și consumul celor prinse de animalele de vânătoare dresate de voi, cum ar fi animalele cu colți, precum câinii și leoparzii, și a păsărilor de pradă, precum șoimii. Voi le învățați să vâneze prin binecuvântarea științei de la Allah cu privire la dresajul lor, astfel încât dacă le dați un ordin, ele îl execută, iar dacă le opriți de la a face ceva, ele se conformează. Așadar, mâncați din vânatul pe care ele l-au prins, chiar și dacă l-au omorât, și pomeniți numele lui Allah atunci când acestea va sunt aduse vouă. Temeți-vă de Allah, prin împlinirea poruncilor Sale și oprirea de la cele pe care El vi le-a interzis, căci Allah socotește faptele cu promptitudine. (5) Astăzi, Allah v-a permis vouă mâncarea a ceea ce este bun și curat, și a animalelor sacrificate de creștinii și evreii dintre oamenii Cărții, precum și lor Le-am permis animalele sacrificate de voi. De asemenea, El v-a permis vouă căsătoria cu femeile dreptcredincioase slobode și virtuoase, precum și cu muierile slobode și virtuoase din neamul evreilor și al creștinilor, cărora le-a fost data Scriptura mai înainte de voi, dacă le-ați oferit lor dota [cuvenită de drept la căsătorie] și v-ați abținut de la comiterea adulterului și nu ați luat ibovnice cu care să întrețineți relații ilicite. Faptele îi vor fi anulate celui care tăgăduiește prescripțiile instituite de către Allah robilor Săi, căci condiția de bază pentru ca orice faptă să fie acceptată este credința; și el va fi în Ziua Judecății dintre cei pierduți, care vor fi aruncați în Foc, în care va sălășlui veșnic.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Interzicerea animalelor ce au murit fără a fi sacrificate, precum și a sângelui scurs, a cărnii de porc, a celor asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva în afară de Allah, a animalelor omorâte prin șoc electric, sau au decedat în urma căderii de la înălțime, ori prin sugrumare sau lovindu-le în cap, sau care au murit împunse cu coarnele sau sfârtecate de vreun animal sălbatic. Excepție de la această regulă sunt animalele menționate mai sus care au fost găsite vii și au fost sacrificate conform Legii islamice. 2 - Este permis vânatul prins de animalele de vânătoare dresate, dintre animalele și păsările de pradă. 3 - Permisiunea celor sacrificate de oamenii Cărții, precum și permisiunea căsătoriei cu femeile din neamul lor, libere și virtuoase.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ
وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ
وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِۚ وَإِن كُنتُمۡ جُنُبٗا فَٱطَّهَّرُواْۚ
وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ
ٱلۡغَآئِطِ أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدٗا
طَيِّبٗا فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ وَأَيۡدِيكُم مِّنۡهُۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ
لِيَجۡعَلَ عَلَيۡكُم مِّنۡ حَرَجٖ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمۡ
وَلِيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٦
وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَمِيثَٰقَهُ ٱلَّذِي وَاثَقَكُم
بِهِۦٓ إِذۡ قُلۡتُمۡ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ
بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ
لِلَّهِ شُهَدَآءَ بِٱلۡقِسۡطِۖ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ عَلَىٰٓ
أَلَّا تَعۡدِلُواْۚ ٱعۡدِلُواْ هُوَ أَقۡرَبُ لِلتَّقۡوَىٰۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ
ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ٨ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٌ عَظِيمٞ ٩

6 O, voi, cei care credeți! Dacă ați dorit să vă ridicați pentru împlinirea Rugăciunii și v-ați aflat în stare de impuritate minoră, faceți abluțiunea astfel: spălați-vă fețele, spălați-vă mâinile și brațele până la coate, treceți palmele ude peste capetele voastre, apoi spălați-vă picioarele, până la glezne. Dacă vă aflați în stare de impuritate majoră, îmbăiați-vă [complet]. Dacă sunteți bolnavi și vă temeți de sporirea afecțiunii sau întârziere vindecării [datorită utilizării apei pentru abluțiune], sau sunteți sănătoși, dar vă aflați în călătorie, sau vă aflați în stare de impuritate minoră după ce v-ați făcut nevoile, spre exemplu, sau vă aflați în stare de impuritate majoră, după întreținerea unui contact sexual cu soția voastră și nu găsiți apă, deși ați căutat-o [insistent], atunci luați țărână curată aflată la suprafața solului, loviți-o ușor cu palmele, apoi ștergeți-vă fețele și mâinile. Allah nu voiește să vă constrângă prin Legile și reglementările Sale, obligându-vă să folosiți apa, dacă aceasta v-ar daună. Astfel, El a prescris pentru voi un înlocuitor, în cazul în care aveți un motiv întemeiat, precum boala sau lipsa apei, pentru a împlini Harul Său asupra voastră. Poate că astfel veți fi mulțumitori pentru binecuvântările lui Allah asupra voastră și nu le veți [mai] tăgădui.
7 Amintiți-vă binecuvântarea lui Allah asupra voastră prin călăuzirea către islam și amintiți-vă de Legământul pe care l-ați legat cu El în momentul în care i-ați garantat profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra să) susținerea voastră întru ascultare și supunere, la bine și la rău, ați spus: „Am auzit vorbele tale și ne-am supus ordinului tău.” Temeți-vă de Allah prin împlinirea poruncilor Sale – și printre acestea și Legămintele făcute cu El – și evitați interdicțiile Sale. Cu adevărat, Allah știe ceea ce se află în inimi și nimic din aceasta nu-I este ascuns Lui.
8 O, voi, cei care credeți în Allah și în trimisul Său! Împliniți drepturile lui Allah asupra voastră căutând astfel Fața [Mulțumirea] Sa. Fiți martori întru dreptate și nu fiți nedrepți. Să nu vă poarte pe voi repulsia față de anumiți oameni spre a fi nedrepți [față de ei], căci dreptatea vă este cerută vouă, atât în privința prietenului, cât și a dușmanului vostru. Așadar, fiți drept cu fiecare dintre aceștia, căci dreptatea este mai aproape de teama față de Allah, în vreme ce nedreptatea este mai aproape de cutezanța arătată împotrivă Sa. Fiți cu teamă de Allah și feriți-vă de pedeapsa Sa, prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de interdicțiile Sale, căci, cu adevărat, Allah este Cunoscător al celor pe care voi le faceți. Nimic din faptele voastre nu Îi este ascuns Lui, și El vă va răsplăti pentru ele.
9 Allah, Cel care nu Își încalcă legămintele [legate], a promis celor care cred în El și în profeții Săi și plinesc fapte bune, iertarea păcatelor lor și o răsplată măreață prin intrarea în Paradis.

Dintre pildele acestor versete:

1 - La baza acțiunii de purificare pentru starea de impuritate minoră prin abluțiune [uudu] sau din starea de impuritate majoră prin îmbăierea generală [ghusl], se află folosirea apei.
2 - În cazul imposibilității de a obține apa sau a imposibilității de a o folosi datorită unei boli sau a frigului extrem, a fost permisă purificarea uscată [tayammum], prin folosirea țărânei curate] pentru a ieși din starea de impuritate (majoră sau minoră).
3 - Poruncirea acordării unei atenții deosebite dreptății și a evitării inechității, chiar și în cazul interacționării cu răufăcătorii [sau cei care au încălcat anumite norme].

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ
ٱلۡجَحِيمِ ١٠ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ
ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ هَمَّ قَوۡمٌ أَن يَبۡسُطُوٓاْ إِلَيۡكُمۡ أَيۡدِيَهُمۡ
فَكَفَّ أَيۡدِيَهُمۡ عَنكُمۡۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ
ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١١ ۞ وَلَقَدۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ثلاثة أرباع الحزب ١١
وَبَعَثۡنَا مِنۡهُمُ ٱثۡنَيۡ عَشَرَ نَقِيبٗاۖ وَقَالَ ٱللَّهُ إِنِّي
مَعَكُمۡۖ لَئِنۡ أَقَمۡتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَيۡتُمُ ٱلزَّكَوٰةَ
وَءَامَنتُم بِرُسُلِي وَعَزَّرۡتُمُوهُمۡ وَأَقۡرَضۡتُمُ ٱللَّهَ قَرۡضًا
حَسَنٗا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّكُمۡ
جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ فَمَن كَفَرَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ
مِنكُمۡ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ١٢ فَبِمَا نَقۡضِهِم
مِّيثَٰقَهُمۡ لَعَنَّٰهُمۡ وَجَعَلۡنَا قُلُوبَهُمۡ قَٰسِيَةٗۖ يُحَرِّفُونَ
ٱلۡكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ وَنَسُواْ حَظّٗا مِّمَّا ذُكِّرُواْ
بِهِۦۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٖ مِّنۡهُمۡ إِلَّا قَلِيلٗا مِّنۡهُمۡۖ
فَٱعۡفُ عَنۡهُمۡ وَٱصۡفَحۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٣

(10) Cei care nu au crezut în Allah și au tăgăduit versetele Sale fac parte dintre oamenii Focului, care vor intra în acesta ca o pedeapsă pentru necredința și minciunile lor, și vor fi legați și nedespărțiți de acesta, așa cum un prieten apropiat este legat și rămâne în permanență însoțitor al prietenului său.

(11) O, voi, cei care credeți! Mărturisiți cu inimile și cu gurile voastre cele cu care Allah v-a binecuvântat, precum siguranța și sădirea fricii [față de voi] în inimile inamicilor voștri, atunci când au intenționat să vă atace și să vă nimicească; iar Allah i-a îndepărtat de voi și v-a apărat. Așadar, fiți cu teamă de Allah prin împlinirea poruncilor sale și depărtarea de interdicțiile Sale, și numai de Allah, Unicul, să depindă dreptcredincioșii întru atingerea intereselor [scopurilor] lor religioase și lumești.

(12) Allah a încheiat un Legământ confirmat cu neamul lui Israel în privința aspectelor ce vor fi ulterior menționate. El le-a instaurat lor doisprezece conducători, fiecare dintre aceștia fiind responsabil pentru cei aflați sub stăpânirea sa și Allah a spus neamului lui Israel: „Eu sunt alături de voi, ajutându-vă și susținându-vă, dacă voi veți împlini Rugăciunea într-o manieră completă, și veți oferi Dania [de drept] din averile voastre, și veți crede în toți profeții Mei, fără a face vreo diferențiere între aceștia, și îi veți onora și îi veți susține, și veți oferi [pe calea lui Allah] cu bunăvoință și smerenie. Așadar, dacă voi veți împlini toate acestea, va voi ierta păcatele comise și în Ziua Judecății vă voi lasă să pătrundeți în Grădini cu palate pe sub care curg pâraie. Însă, acela care va fi necredincios după încheierea acestui Legământ confirmat asupra lui, va fi părăsit în mod intenționat și cu bună știință calea cea dreaptă.

(13) Datorită încălcării Legământului luat de la ei i-am scos de sub Îndurarea Noastră, și am făcut inimile lor grele și împietrite, nemaiputând fi atinse de ceea ce este bun și nici ajutate de vreo pildă. Ei scot vorbele din context, schimbând cuvintele și înlocuindu-le sensurile cu altele, conform poftelor și dorințelor lor; și s-au delasat de unele fapte care le-au fost menționate și impuse lor. O, tu, profetule! Vei descoperi în continuare înșelăciunea acestora împotriva lui Allah și a supușilor Săi cei dreptcredincioși, în afară de puțini dintre ei, care mențin Legământul încheiat. Iartă-le lor și nu îi pedepsi, căci aceasta este o formă de bunăcuviință și evlavie, iar Allah îi iubește pe cei care fac bine.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dintre cele mai mărețe binecuvântări ale lui Allah, Mărire și Slavă Lui, asupra profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a companionilor săi, este și aceea că El i-a protejat pe ei de necredincioși și atacurile acestora.

2 - Credința în profeți și susținerea lor, precum și împlinirea Rugăciunii și oferirea Daniei în modalitatea impusă reprezintă un factor măreț întru dobândirea susținerii lui Allah Preaînaltul și producerea condițiilor necesare obținerii victoriei, fermității întru credință, a iertării și a intrării în Paradis.

3 - Respingerea legămintelor ce presupun supunerea față de profeți [și urmarea prescripțiilor aduse de ei] reprezintă motivul aspririi și împietririi inimilor.

4 - Blamarea căilor folosite de către iudei prin denaturarea celor pogorâte lor de către Allah în Cărțile Sfinte.

وَمِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَهُمۡ فَنَسُواْ
حَظّٗا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِۦ فَأَغۡرَيۡنَا بَيۡنَهُمُ ٱلۡعَدَاوَةَ
وَٱلۡبَغۡضَآءَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَسَوۡفَ يُنَبِّئُهُمُ ٱللَّهُ
بِمَا كَانُواْ يَصۡنَعُونَ ١٤ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ
جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ كَثِيرٗا مِّمَّا
كُنتُمۡ تُخۡفُونَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖۚ
قَدۡ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٞ وَكِتَٰبٞ مُّبِينٞ ١٥
يَهۡدِي بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ
وَيُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِهِۦ
وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٦ لَّقَدۡ كَفَرَ
ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَۚ
قُلۡ فَمَن يَمۡلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔا إِنۡ أَرَادَ أَن يُهۡلِكَ
ٱلۡمَسِيحَ ٱبۡنَ مَرۡيَمَ وَأُمَّهُۥ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ
جَمِيعٗاۗ وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَاۚ
يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٧

14 Așa cum am încheiat cu iudeii un Legământ confirmat, am încheiat și cu cei care s-au desemnat ca fiind urmașii lui Iisus (pacea fie asupra sa), însă și ei s-au delăsat de o parte dintre cele asupra cărora s-au legat, asemenea evreilor de mai înainte de ei. Am pus astfel între ei o rivalitate și o ură extremă pană în Ziua Învierii și ei au devenit dușmani și rivali, acuzându-se unii pe alții de necredință. Allah îi va înștiința pe ei cu privire la adevărul celor cărora ei le dau curs și îi va răsplăti pentru ele. Atunci când Allah le-a reamintit oamenilor Cărții Legămintele încheiate și încălcarea acestora de către ei, le-a poruncit și credința în Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând:

15 O, voi, oameni ai Cărții, dintre iudeii cărora li s-a dat Tora și creștinii cărora li s-a dat Evanghelia! V-a venit vouă profetul Nostru – Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a va arăta multe dintre cele pe care voi le ascundeați din Cărțile ce v-au fost pogorâte și, de asemenea, el va trece cu vederea numeroase dintre acestea [în cazul] în care nu există un beneficiu [în dezvăluirea lor], în afară de ceea ce voi înșivă veți da în vileag. V-a venit vouă Coranul – o Scriptură de la Allah, în care se află o Lumină călăuzitoare și o Carte doveditoare pentru toate cele necesare oamenilor, în toate aspectele acestei vieți lumești, cât și ale Vieții de Apoi.

16 Prin această Carte, Allah îi călăuzește pe cei care urmează cele acceptate de către El, întru credință și fapte bune, către căile salvării de pedeapsa Sa, iar acestea sunt căile ce duc către Paradis. El îi scoate pe ei din întunericul necredinței și al păcatelor la lumina credinței și a supunerii, prin Voia Sa, și îi îndrumă [susținându-i] către calea cea bună și dreaptă a islamului.

17 Cu adevărat, au tăgăduit și și-au arătat necredința aceia dintre creștini care au susținut [au spus] că Dumnezeu este Mesia, Iisus fiul Mariei. O, tu, profetule! Spune-le lor: „Cine ar putea să Îl oprească pe Allah de la a îl distruge pe Mesia, fiul Mariei, pe mama lui, cât și pe toți cei aflați pe pământ, dacă El ar dori să îi facă pe ei să dispară?!” Așadar, dacă nu există nimeni care L-ar putea împiedica, întru aceasta se află dovada faptului că nu există alt Dumnezeu în afară de Allah, și că toate celelalte făpturi, printre care și Iisus fiul Mariei și mama sa sunt creații ale lui Allah. A lui Allah este Împărăția cerurilor și a pământului și a celor aflate între ele. El creează ceea ce voiește și printre cei a căror creare a dorit-o se află și Iisus (pacea fie asupra sa). El este robul și trimisul Său și Allah este cu putere peste toate.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Nerespectarea Legămintelor și jurămintelor încheiate cu Allah atrage vrăjmășia și răspândește ura, discordia și lupta între cei care încalcă porunca lui Allah. 2 - Formularea unui răspuns edificator creștinilor care susțin că Allah Preaînaltul s-ar fi întrupat în Mesia (pacea fie asupra sa) și exprimarea clară a necredinței și a rătăcirii lor.

3 - Printre dovezile ce invalidează credința în divinitatea lui Mesia se numără și faptul că, dacă Allah Preaînaltul ar voi, El ar putea să îl facă să dispară pe Iisus și pe mama sa și pe toți oamenii de pe pământ, fără ca vreunul dintre ei să I se poată împotrivi. Aceasta vine să probeze faptul că numai El, Preaslăvitul, este Cel cu putere de decizie și nu există alt dumnezeu în afară de El. 4 - Printre dovezile ce invalidează credința în divinitatea lui Mesia se numără și menționarea de către Allah Preaînaltul a atributului Său: „El creează ceea ce El voiește” [Nobilul Coran, 5:17] Astfel, El creează un prunc din doi părinți, și creează din mamă fără de tată, asemenea lui Iisus, și creează ceva viu dintr-un lucru neînsuflețit, asemenea șarpelui în care s-a transformat toiagul lui Moise, și poate crea dintr-un bărbat fără de femeie, așa cum a creat-o pe Eva din Adam.

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ وَٱلنَّصَٰرَىٰ نَحۡنُ أَبۡنَٰٓؤُاْ ٱللَّهِ وَأَحِبَّٰٓؤُهُۥۚ قُلۡ
فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمۖ بَلۡ أَنتُم بَشَرٞ مِّمَّنۡ خَلَقَۚ يَغۡفِرُ لِمَن
يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَمَا بَيۡنَهُمَاۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٨ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ
رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ عَلَىٰ فَتۡرَةٖ مِّنَ ٱلرُّسُلِ أَن تَقُولُواْ مَا جَآءَنَا
مِنۢ بَشِيرٖ وَلَا نَذِيرٖۖ فَقَدۡ جَآءَكُم بَشِيرٞ وَنَذِيرٞۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٩ وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ ٱذۡكُرُواْ
نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ جَعَلَ فِيكُمۡ أَنۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكٗا
وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمۡ يُؤۡتِ أَحَدٗا مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٠ يَٰقَوۡمِ ٱدۡخُلُواْ
ٱلۡأَرۡضَ ٱلۡمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِي كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمۡ وَلَا تَرۡتَدُّواْ
عَلَىٰٓ أَدۡبَارِكُمۡ فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ ٢١ قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ
فِيهَا قَوۡمٗا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدۡخُلَهَا حَتَّىٰ يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا فَإِن
يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا فَإِنَّا دَٰخِلُونَ ٢٢ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ
أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمَا ٱدۡخُلُواْ عَلَيۡهِمُ ٱلۡبَابَ فَإِذَا دَخَلۡتُمُوهُ فَإِنَّكُمۡ
غَٰلِبُونَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٣

(18) Atât evreii, cât și creștinii, au susținut că ei sunt fii lui Allah și cei iubiți de El. O, tu, profetule! Răspunde-le lor: „[Atunci] de ce vă pedepsește pe voi Allah pentru păcatele pe care le comiteți?! Dacă voi ați fi cei iubiți [și favorizați] de El, așa cum susțineți, nu v-ar fi pedepsit El pe voi în această viață lumească ucigându-va și transformându-vă în animale, iar în Viața de Apoi destinându-vă Focului. Pentru că Allah nu îl supune la chinuri pe cel pe care El îl iubește. Ci, dimpotrivă, voi sunteți asemenea tuturor celorlalți oameni – cel care a plinit ceea ce este bun va fi răsplătit cu Paradisul, iar cel care a făcut ceea ce este rău, va fi pedepsit în Foc. Allah iartă celui căruia El voiește, prin Harul Său, și îl pedepsește pe acela pe care El voiește, întru dreptate." A lui Allah, Unicul, este Împărăția cerurilor și a pământului și a ceea ce se află între ele, și numai la El, Unicul, este întoarcerea [finală].

(19) O, voi, evrei și creștini dintre oamenii Cărții! Cu adevărat, v-a venit vouă profetul nostru Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) după o perioadă îndelungată fără trimiterea vreunui profet și într-un timp în care se resimțea o nevoie acută, pentru ca voi să nu spuneți scuzându-vă: „Nu ne-a venit nouă un profet care să ne înștiințeze cu privire la răsplata lui Allah și să ne avertizeze în privința pedepsei Sale." Astfel, v-a venit vouă Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) binevestindu-vă răsplata lui Allah și avertizându-vă în privința pedepsei Sale. Allah este cu putere peste toate și nimic nu este imposibil pentru El. O expresie a capacității Sale nelimitate este și trimiterea profeților și încheierea șirului lor cu Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(20) O, voi, evrei și creștini dintre oamenii Cărții! Cu adevărat, v-a venit vouă profetul nostru Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) după o perioadă îndelungată fără trimiterea vreunui profet și într-un timp în care se resimțea o nevoie acută, pentru că voi să nu spuneți scuzându-vă: „Nu ne-a venit nouă un profet care să ne înștiințeze cu privire la răsplata lui Allah și să ne avertizeze în privință pedepsei Sale." Astfel, v-a venit vouă Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) binevestindu-vă răsplata lui Allah și avertizându-vă în privința pedepsei Sale. Allah este cu putere peste toate și nimic nu este imposibil pentru El. O expresie a capacității Sale nelimitate este și trimiterea profeților și încheierea șirului lor cu Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah
fie asupra sa). (21) A spus Moise: „O, poporul meu! Intrați în pământul cel sfânt [Ierusalim și împrejurimile lui] în care Allah v-a promis că veți pătrunde și vă veți lupta cu necredincioșii aflați în el. Nu vă dați bătuți în fața celor puternici, refuzând lupta, pentru a nu fi voi dintre cei care își vor pierde avutul, atât în această viață, cât și în Viața
de Apoi." (22) Poporul său i-a răspuns: „O, Moise! În pământul cel sfânt se află un popor puternic și dârz și aceasta ne împiedică pe noi de la intrarea în el. Așadar, nu vom intra în el atâta vreme cât aceștia sunt acolo, întrucât noi nu avem vreo forță și nici vreo putere întru a-i ataca, iar dacă ei vor ieși din el, noi vom intra apoi, cu siguranță."
(23) Doi oameni din neamul lui Moise, care se temeau de Allah și pedeapsă Sa și pe care Allah îi binecuvântase cu susținerea Sa întru supunerea față de El, au spus, încurajându-și poporul către împlinirea poruncii lui Moise (pacea fie asupra sa): „Intrați la acești bărbați puternici prin poarta cetății, și dacă ați distrus poarta și ați intrat – cu voia lui Allah – îi veți învinge pe ei cu siguranță, prin rânduială lui Allah care aduce victoria prin urmărea factorilor favorizatori ai acesteia, atât în sensul credinței în Allah, cât și al preparării mijloacelor materiale [necesare]. Și depindeți numai de Allah, Unicul, și încredeți-vă în El, dacă voi sunteți cu adevărat dreptcredincioși, căci credința presupune încrederea în El, Preaslăvitul."

Dintre pildele acestor versete: 1 - Pedepsirea de către Allah a neamului lui Israel, transformându-i în animale, și altele asemenea acesteia, combate afirmația lor de a fi fii lui Dumnezeu și cei iubiți [și favorizați] înaintea Lui. 2 - Încrederea deplină în Allah reprezintă un factor de atragere a izbânzii. 3 - Aceste versete vin să avertizeze cu privire la comportamentul neadecvat și lipsa manierelor neamului lui Israel. 4 - Teama față de Allah este un factor ce atrage pogorârea binecuvântărilor lui Allah asupra robului Său, și printre cele mai mărețe binecuvântări se numără și facilitarea supunerii față de El, Preaslăvitul.

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّا لَن نَّدۡخُلَهَآ أَبَدٗا مَّا دَامُواْ فِيهَا فَٱذۡهَبۡ
أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَٰتِلَآ إِنَّا هَٰهُنَا قَٰعِدُونَ ٢٤ قَالَ رَبِّ إِنِّي
لَآ أَمۡلِكُ إِلَّا نَفۡسِي وَأَخِيۖ فَٱفۡرُقۡ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَ ٱلۡقَوۡمِ
ٱلۡفَٰسِقِينَ ٢٥ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيۡهِمۡۛ أَرۡبَعِينَ سَنَةٗۛ
يَتِيهُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ فَلَا تَأۡسَ عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡفَٰسِقِينَ
٢٦ ۞ وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ ٱبۡنَيۡ ءَادَمَ بِٱلۡحَقِّ إِذۡ قَرَّبَا قُرۡبَانٗا فَتُقُبِّلَ الحزب ١٢
مِنۡ أَحَدِهِمَا وَلَمۡ يُتَقَبَّلۡ مِنَ ٱلۡأٓخَرِ قَالَ لَأَقۡتُلَنَّكَۖ
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلۡمُتَّقِينَ ٢٧ لَئِنۢ بَسَطتَ إِلَيَّ يَدَكَ
لِتَقۡتُلَنِي مَآ أَنَا۠ بِبَاسِطٖ يَدِيَ إِلَيۡكَ لِأَقۡتُلَكَۖ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ
رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٨ إِنِّيٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ بِإِثۡمِي وَإِثۡمِكَ فَتَكُونَ
مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٩ فَطَوَّعَتۡ
لَهُۥ نَفۡسُهُۥ قَتۡلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ فَأَصۡبَحَ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٣٠
فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابٗا يَبۡحَثُ فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيُرِيَهُۥ كَيۡفَ يُوَٰرِي
سَوۡءَةَ أَخِيهِۚ قَالَ يَٰوَيۡلَتَىٰٓ أَعَجَزۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِثۡلَ هَٰذَا
ٱلۡغُرَابِ فَأُوَٰرِيَ سَوۡءَةَ أَخِي فَأَصۡبَحَ مِنَ ٱلنَّٰدِمِينَ ٣١

(24) Neamul lui Moise dintre oamenii lui Israel au spus, insistând să încalce porunca profetului lor: „Atâta vreme cât acești bărbați puternici se află în cetate, noi nu vom intra în ea. Așadar, o, Moise, mergi tu împreună cu Domnul tău și luptați-vă cu ei, iar noi vom rămâne în locul în care ne aflăm, fără a vă însoți la luptă.”

(25) Moise a spus Domnului său: „O, Domnul meu! Eu nu am nicio putere asupra nimănui, în afară de mine și fratele meu Aaron [Harun], așadar, desparte-ne pe noi de acești oameni care au refuzat supunerea față de Tine și față de profetul Tău.”

(26) Allah a spus profetului Său Moise (pacea fie asupra sa): „Cu adevărat, Allah a interzis neamului lui Israel intrarea în pământul cel sfânt timp de patruzeci de ani, vreme în care ei vor rătăci pierduți în deșert, fără a fi călăuziți. O, Moise! Să nu îți pese de un popor care a respins supunerea față de Allah, căci cele care îi ating pe ei sunt [tocmai] consecința greșelilor și păcatelor lor.”

(27) O, tu, profetule! Povestește-le, acestor evrei pizmuitori și nedrepți povestea celor doi fii ai lui Adam – Cain și Abel, întru adevăr și dreptate, fără vreun dubiu, atunci când fiecare dintre ei a oferit o jertfă întru adorarea lui Allah, Preaslăvitul. Însă Allah a primit jertfa adusă de Abel, deoarece el era dintre cei smeriți, dar nu a primit jertfa lui Cain, întrucât el nu era dintre cei pioși și evlavioși. Cain a pizmuit acceptarea jertfei lui Abel și a spus: „Eu te voi ucide pe tine, o, Abel!” Atunci i-a răspuns Abel: „Allah primește [doar] jertfa celui care se teme de El arătând smerenie, prin plinirea poruncilor Lui și delăsarea de interdicțiile Sale.

(28) Dacă vei întinde mâna să mă ucizi, nu îți voi răspunde pe măsură; și aceasta nu pentru că sunt laș, ci datorită fricii mele față de Allah, Domnul tuturor celor create.”

(29) El a răspuns înfricoșat: „Voiesc ca păcatul uciderii mele pe nedrept să fie adunat păcatelor tale de mai înainte și să fii astfel dintre oaspeții Focului în Ziua Judecății; căci aceasta este răsplata criminalilor, iar eu nu doresc să comit păcatul uciderii tale și să devin astfel dintre aceștia.”

(30) Și sinele său l-a îndemnat pe Cain către uciderea fratelui său, și astfel el a devenit dintre cei care au pierdut partea lor de bine, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

(31) Allah a trimis un corb care a început să scormonească pământul în fața lui, pentru a îngropa un alt corb mort, pentru a îl învăța pe el cum să acopere trupul fratelui său; și a devenit el dintre cei plini de remușcări.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Încălcarea poruncilor profeților atrage pedeapsa, așa cum s-a întâmplat și în cazul neamului lui Israel, pe care Allah Preaînaltul i-a pedepsit făcându-i să rătăcească în deșert.

2 - Povestea celor doi fii ai lui Adam evidențiază faptul că primul păcat care s-a produs pe fața pământului și a fost menționat în Coran este invidia și ura puternică, care a împins [mai apoi] la nedreptate și vărsare de sânge, ceea ce atrage după sine pierzania.

3 - Într-un final, cel păcătos este ajuns de remușcări.

4 - Cel care a instituit o practică rea sau a răspândit ceea ce este rău și a încurajat pe ceilalți să o urmeze, va avea consemnate aceleași fapte rele, asemenea celui care, urmându-l, dă curs acestora.

مِنۡ أَجۡلِ ذَٰلِكَ كَتَبۡنَا عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ
نَفۡسَۢا بِغَيۡرِ نَفۡسٍ أَوۡ فَسَادٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
ٱلنَّاسَ جَمِيعٗا وَمَنۡ أَحۡيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحۡيَا ٱلنَّاسَ
جَمِيعٗاۚ وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرٗا
مِّنۡهُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡأَرۡضِ لَمُسۡرِفُونَ ٣٢ إِنَّمَا
جَزَٰٓؤُاْ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسۡعَوۡنَ فِي
ٱلۡأَرۡضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓاْ أَوۡ يُصَلَّبُوٓاْ أَوۡ تُقَطَّعَ أَيۡدِيهِمۡ
وَأَرۡجُلُهُم مِّنۡ خِلَٰفٍ أَوۡ يُنفَوۡاْ مِنَ ٱلۡأَرۡضِۚ ذَٰلِكَ
لَهُمۡ خِزۡيٞ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
٣٣ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِن قَبۡلِ أَن تَقۡدِرُواْ عَلَيۡهِمۡۖ فَٱعۡلَمُوٓاْ
أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣٤ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ
ٱللَّهَ وَٱبۡتَغُوٓاْ إِلَيۡهِ ٱلۡوَسِيلَةَ وَجَٰهِدُواْ فِي سَبِيلِهِۦ
لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٣٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡ أَنَّ لَهُم
مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لِيَفۡتَدُواْ بِهِۦ مِنۡ
عَذَابِ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنۡهُمۡۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٣٦

(32) Datorită uciderii de către Cain a fratelui său, i-am învățat pe cei din neamul lui Israel că cel care ucide un om fără un motiv întemeiat-conform legii talionului-sau datorită stricăciunii extreme făcute de el pe pământ, prin necredință și distrugere, este că și cum i-ar ucide pe toți oameni, pentru că el nu face diferența între un om nevinovat și un infractor. Iar acela care s-a oprit de la a uciderea unui om, pe care Allah a interzis-o, și crede cu convingere în păcatul uciderii acestuia și se oprește de la a îi da curs, este ca și cum ar fi lăsat să trăiască întreaga omenire, pentru că prin faptă sa el asigură siguranța lor, a tuturor. Profeții noștri au venit la oamenii din neamul lui Israel cu dovezi limpezi și clare, și, cu toate acestea, mulți dintre ei încalcă limitele puse de Allah prin comiterea de păcate și arătând neascultare profeților.

(33) Cei care luptă împotriva lui Allah și a profetului Său și i se opun acestuia prin vrăjmășie și comiterea de stricăciune pe pământ, ucigând, acaparând averile oamenilor pe nedrept și tâlhărind la drumul mare, vor fi pedepsiți prin ucidere, fără a fi răstigniți, sau vor fi uciși prin răstignire pe o bucată de lemn sau orice altceva, sau li se va tăia lor mâna dreaptă și piciorul stâng. Dacă mai apoi au repetat fapta lor, să li se taie lor mâna stânga și piciorul drept, sau să fie izgoniți din cetate. Această pedeapsă este o formă de a fi însemnați în viața lumească, și în Viața de Apoi vor avea o mare pedeapsă.

(34) O, voi, conducătorilor! Excepție fac răufăcătorii care s-au căit înainte să fie prinși de voi, și să știți că Allah este Iertător, Îndurător cu ei, dacă se căiesc; iar o formă de manifestare a Îndurării Sale asupra lor este și absolvirea de pedeapsă.

(35) O, voi, cei care credeți! Temeți-vă de Allah [și puneți-vă la adăpost de pedeapsa Sa] prin urmărea celor pe care vi le-a poruncit și delăsarea de cele de la care v-a oprit și căutați apropierea de El și Mulțumirea Sa, prin împlinirea a ceea ce El va poruncește și depărtarea de cele de la care vă oprește. Luptați împotriva necredincioșilor căutând Mulțumirea lui Allah, și poate că, plinind acestea, veți dobândi cele pe care vi le doriți și veți fi feriți de cele de care vă temeți.

(36) Dacă cei care nu au crezut în Allah și în profetul Său ar putea, în Ziua Învierii, să ofere pentru fiecare dintre ei o împărăție cât cerurile și pământul la un loc și încă pe atât, pentru a se apăra prin aceasta de pedeapsa lui Allah, nu le va fi primită lor această răscumpărare, și ei vor avea o pedeapsă dureroasă.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Interzicerea omuciderii și menționarea faptului că cel care, a protejat viața unui om și a apărat-o, este ca și cum ar fi făcut aceasta în favoarea tuturor oamenilor; iar cel care ucis un om sau l-a atacat pe nedrept, este ca și cum ar fi făcut aceasta împotriva tuturor oamenilor.

2 - Pedeapsa celor care luptă împotriva lui Allah și a profetului Său și care fac stricăciune ucigând, acaparând averile oamenilor pe nedrept, și tâlhărind la drumul mare, este uciderea, prin răstignire sau fără răstignire, sau tăierea membrelor inferioare și superioare „pe diagonală” [întâi mâna dreaptă și piciorul stâng și, mai apoi, dacă recomite fapta, mâna stângă cu piciorul drept] sau expulzarea lor din zona respectivă, în funcție de cele pe care le-au comis.

3 - Căința făcătorilor de rău, precum atacatorii și tâlharii la drumul mare, înainte de a fi prinși de autorități, impune absolvirea acestora de pedeapsa prestabilită [pentru faptele lor].

يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنَ ٱلنَّارِ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنْهَا ۖ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَٱلسَّارِقُ وَٱلسَّارِقَةُ فَٱقْطَعُوٓا۟
أَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَٰلًا مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَن تَابَ مِنۢ بَعْدِ ظُلْمِهِۦ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ ٱللَّهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ
لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَغْفِرُ
لِمَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ربع الحزب ١٢
ٱلرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْكُفْرِ مِنَ
ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِأَفْوَٰهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ
ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ ۛ سَمَّٰعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّٰعُونَ لِقَوْمٍ
ءَاخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ مِنۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهِۦ ۖ
يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ
فَٱحْذَرُوا۟ ۚ وَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ فِتْنَتَهُۥ فَلَن تَمْلِكَ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ
شَيْـًٔا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَمْ يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ
فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

(37) După ce vor intra în Iad, ei își vor dori să iasă din el, însă cum să le [mai] fie lor aceasta [cu putință]?! Ei nu vor ieși din el și în el vor fi veșnic pedepsiți.

Atunci când Allah a menționat prescripția aplicată celor ce iau avutul oamenilor pe nedrept, a evidențiat și reglementarea aplicată hoților, și a spus:

(38) O, voi, conducătorilor! Atât hoțului, cât și hoaței, tăiați-le mâinile drepte ca o răsplată pentru fapta lor și o pedeapsă de la Allah pentru cele pe care ei le-au săvârșit prin acapararea averilor oamenilor pe nedrept, și în semn de avertizare, atât pentru ei, cât și pentru ceilalți. Allah este Cel Puternic care nu poate fi învins de nimic, și Cel Preaînțelept în orânduirile și reglementările Sale.

(39) Cel care și-a cerut iertare de la Allah pentru furtul comis și și-a îndreptat fapta, va fi iertat de către Allah drept un favor [și o binecuvântare] din partea Sa, pentru că Allah este Iertător, Îndurător cu robii Săi care se căiesc. Însă în situația, în care cazul lor a ajuns deja la un judecător [de drept], pedeapsa lor nu va [putea] fi anulată.

(40) O, tu, profetule! Tu știi că a lui Allah este Împărăția cerurilor și a pământului, El acționează în privința acestora așa cum voiește, și pedepsește pe cine voiește, în virtutea Dreptății Sale și îi iartă cui voiește prin Harul Său; căci Allah este cu putere peste toate și totul este posibil pentru El.

(41) O, tu, profetule! Să nu fii întristat de ipocriții care, pentru a te înfuria, se grăbesc la comiterea faptelor rele, deși ei pretind a fi credincioși, ascunzând necredința. Și să nu fii întristat nici de evreii care ascultă minciunile strămoșilor lor și le acceptă, urmându-le conducătorilor lor care nu te ascultă, respingându-te. Ei schimbă Cuvântul lui Allah din Tora cu ceea ce corespunde poftelor și dorințelor lor, spunând adepților lor: „Dacă ceea ce spune Muhammed este conform dorințelor voastre, urmați-l, iar dacă le va contrazice, depărtați-vă de el.” O, tu, profetule! Pe omul pe care Allah dorește să îl lase rătăcit, nu va putea nimeni să îl păzească de rătăcire și să îl călăuzească către calea cea dreaptă. Allah nu a voit purificarea inimilor acestor evrei și creștini. Ei vor fi în această lume încărcați de rușine și ocară, iar în Viața de Apoi vor avea o parte de o mare pedeapsă și vor fi chinuiți în Foc.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Înțelepciunea pedepsei aplicate în cazul furtului, în sensul descurajării infractorilor de la a fură averile oamenilor și intimidarea celorlalți care se vor feri de a atrage și asupra lor pedeapsa aplicată acestuia.

2 - Acceptarea căinței celui care a comis infracțiunea de furt, atâta vreme cât cazul său nu a ajuns încă la conducător [reprezentantul legislativ pentru judecată] și lui i se impune, de asemenea, obligația de a returna ceea ce a furat. Dacă, însă, cazul său a ajuns la conducător, acesta trebuie judecat și pedeapsa sa nu va putea fi abrogată de căința.

3 - Este de preferat ca cel care cheamă la Allah să nu fie împovărat de durerea și întristarea provocată de cei care manifestă necredința, viclenie și uneltire, căci Allah Preaînaltul este Cel care va zădărnici înșelătoria lor.

4 - Insistența ipocriților de a îi mânia pe dreptcredincioși prin comiterea faptelor ce vădesc necredința, deși ei susțin că urmează islamul.

سَمَّٰعُونَ لِلۡكَذِبِ أَكَّٰلُونَ لِلسُّحۡتِۚ فَإِن جَآءُوكَ
فَٱحۡكُم بَيۡنَهُمۡ أَوۡ أَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡۖ وَإِن تُعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ فَلَن
يَضُرُّوكَ شَيۡـٔٗاۖ وَإِنۡ حَكَمۡتَ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِۚ
إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ٤٢ وَكَيۡفَ يُحَكِّمُونَكَ
وَعِندَهُمُ ٱلتَّوۡرَىٰةُ فِيهَا حُكۡمُ ٱللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوۡنَ مِنۢ بَعۡدِ
ذَٰلِكَۚ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٤٣ إِنَّآ أَنزَلۡنَا ٱلتَّوۡرَىٰةَ
فِيهَا هُدٗى وَنُورٞۚ يَحۡكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسۡلَمُواْ
لِلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلۡأَحۡبَارُ بِمَا ٱسۡتُحۡفِظُواْ مِن
كِتَٰبِ ٱللَّهِ وَكَانُواْ عَلَيۡهِ شُهَدَآءَۚ فَلَا تَخۡشَوُاْ ٱلنَّاسَ
وَٱخۡشَوۡنِ وَلَا تَشۡتَرُواْ بِـَٔايَٰتِي ثَمَنٗا قَلِيلٗاۚ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم
بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ٤٤ وَكَتَبۡنَا
عَلَيۡهِمۡ فِيهَآ أَنَّ ٱلنَّفۡسَ بِٱلنَّفۡسِ وَٱلۡعَيۡنَ بِٱلۡعَيۡنِ وَٱلۡأَنفَ
بِٱلۡأَنفِ وَٱلۡأُذُنَ بِٱلۡأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ وَٱلۡجُرُوحَ
قِصَاصٞۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِۦ فَهُوَ كَفَّارَةٞ لَّهُۥۚ وَمَن
لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٤٥

(42) Acești evrei ascultă numai ceea este nedrept și rău și se lăcomesc să mănânce averile oamenilor pe nedrept, și prin intermediul cametei. O, tu, profetule! Dacă ei vor veni la tine pentru a judecă între ei, dacă tu vrei să faci aceasta, judecă între ei, și dacă nu, n-o face. Dacă tu ai refuzat să judeci între acesteia, ei nu vor putea să îți facă niciun rău. Iar dacă vei judeca între ei, judecă întru dreptate, chiar și dacă ei ar fi dintre necredincioși și inamici. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei drepți în judecată lor, chiar și dacă cei care sunt judecați sunt adversarii [inamicii] judecătorului.

(43) Cu adevărat este ciudată situația acestora – deși ei nu cred în tine, vin și cer judecata ta, sperând să judeci conform poftelor și dorințelor lor; iar ei dețin Tora în care se află Legea lui Allah și în care ei pretind că au credință. Mai apoi, ei resping judecata ta, dacă nu urmează poftelor și dorințelor lor. Astfel, ei au unit necredința în cele aflate în Scripturile lor, cu respingerea judecății tale, iar această faptă nu poate fi comisă de un dreptcredincios, ci este [o dovadă a faptului că] ei nu cred în tine și nici în cele cu care tu ai venit.

(44) Cu adevărat, i-am pogorât noi lui Moise Tora în care se află o îndrumare, o călăuză către ceea ce este bun, și o lumină limpede, întru care judecă profeții neamului lui Israel care s-au supus lui Allah. Și întru aceasta judecă învățații și oamenii de știință [religioasă] care îi învață pe oameni cele pe care Allah le-a cerut să le protejeze din Cartea Sa; și I-a făcut pe ei păzitori ai acesteia, pentru a o apăra de denaturare și alterare. Aceștia sunt martori ai adevărului ei, și către ei se îndreptă oamenii pentru îndrumare. Așadar, o, voi, evreilor, nu vă temeți de oameni, ci temeți-vă numai de Mine, Unicul, și nu căutați prin preschimbarea Legii lui Allah un preț de nimic, precum conducerea, sau faimă ori banii. Iar cei care nu judecă conform Legii pogorâte de Allah, preferând alta în locul acesteia sau considerându-o egală cu ea, sunt cu adevărat necredincioși.

(45) Noi le-am prescris evreilor în Tora ca acela care, în mod intenționat, a ucis un om pe nedrept, să fie ucis asemenea lui. Iar cel care a scos ochiul cuiva în mod intenționat, să îi fie scos și lui ochiul. Iar cel care a retezat nasul cuiva, să îi fie retezat și lui nasul. Iar cel care a tăiat urechea cuiva în mod intenționat, să îi fie tăiată și lui urechea. Iar cel care i-a scos un dinte cuiva în mod intenționat, să îi fie și lui scos un dinte. Și le-am prescris lor în cazul rănirii cuiva, ca agresorul să fie răsplătit întocmai faptei comise asupra victimei. Iar cel care l-a iertat pe agresor, a făcut din aceasta o formă de răscumpărare a păcatelor sale, datorită iertări celui care l-a nedreptățit. Cel care nu judecă întru cele care au fost pogorâte de Allah în privința talionului, precum și a celorlalte reglementări, a încălcat limitele trasate de Allah.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Menționarea unora dintre caracteristicile evreilor, precum minciuna, luarea cametei, înclinarea către a judeca în afara Legilor lui Allah, tocmai pentru a evidenția rătăcirea acestora și a avertiza în privința lor.

2 - Specificarea legii drepte a talionului în cazul uciderii și al vătămării corporale, aceasta fiind o Lege pe care Allah a prescris-o înaintașilor noștri.

3 - Îndemnarea la a fi dată întâietate iertării în cazul talionului și evidențierea răsplătii mărețe pe care o va dobândi cel care va face aceasta, ca o formă de ispășire a păcatelor sale.

4 - Avertizarea cu privire la judecarea urmând alte legi decât cele care au fost revelate de către Allah, atât în privința talionului, cât și cu privire la alte aspecte.

وَقَفَّيۡنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ
مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَ فِيهِ هُدٗى وَنُورٞ وَمُصَدِّقٗا
لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَهُدٗى وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ٤٦
وَلۡيَحۡكُمۡ أَهۡلُ ٱلۡإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِۚ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم
بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٤٧ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ
ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ
وَمُهَيۡمِنًا عَلَيۡهِۖ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُۖ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡ
عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡحَقِّۚ لِكُلّٖ جَعَلۡنَا مِنكُمۡ شِرۡعَةٗ وَمِنۡهَاجٗاۚ
وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَلَٰكِن لِّيَبۡلُوَكُمۡ
فِي مَآ ءَاتَىٰكُمۡۖ فَٱسۡتَبِقُواْ ٱلۡخَيۡرَٰتِۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗا
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ٤٨ وَأَنِ ٱحۡكُم بَيۡنَهُم
بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡ وَٱحۡذَرۡهُمۡ أَن يَفۡتِنُوكَ عَنۢ
بَعۡضِ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيۡكَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُصِيبَهُم
بِبَعۡضِ ذُنُوبِهِمۡۗ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ ٤٩ أَفَحُكۡمَ
ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ يَبۡغُونَۚ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكۡمٗا لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ٥٠

46 Am completat șirul profeților trimiși neamului lui Israel cu Iisus, fiul Măriei. El a crezut în Tora și a judecat în conformitate cu ea, și i-am dat lui Evanghelia [Injil] care cuprinde ceea ce călăuzește către adevăr și către eliminarea suspiciunilor asupra dovezilor, lămurind chestiuni specifice anumitor reglementări. Ea corespunde celor pogorâte mai înainte de ea în Tora, în afară de câteva [aspecte și] reglementări ale acesteia, pe care le-a abrogat. Am făcut Evanghelia [Injil] un ghid către călăuzire și o prevenire pentru a vă opri de la ceea ce v-a fost vouă interzis.

47 Cei care au crezut în Mesajul lui Iisus să creadă în cele pogorâte de Allah în Evanghelie [Injil] și să judece conform ei, înainte de a fi trimis lor profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Iar cei care nu judecă întru cele pogorâte de către Allah, aceia sunt cei care nu se supun Lui, părăsind adevărul și înclinând către nedreptate. Așa cum Allah a menționat Tora și Injil și le-a elogiat, tot astfel a menționat și Coranul și a spus, elogiindu-l:

48 O, tu profetule! Noi ți-am pogorât ție Coranul întru dreptate. Nu există vreun dubiu și nici vreo îndoială că acesta este de la Allah și el vine să confirme Scripturile [Cărțile Sfinte] pogorâte mai înainte de el și să confirme adevărul. Astfel, ceea ce este conform acestuia din cele pe care ele le conțin este adevărat, iar ce nu este conform acestuia este [greșit și] fals. Așadar, judecă între oameni pe baza celor pe care Allah ți le-a pogorât ție, ci nu urma poftelor și dorințelor pe care ei le urmează, părăsind adevărul care ți-a fost revelat ție și în care nu există nicio îndoială. Noi am făcut fiecărei comunități o Lege care cuprinde reglementări practice și o cale limpede prin care să fie călăuziți. Dacă Allah ar fi voit o singură Lege ar fi făcut aceasta, însă El a făcut pentru fiecare comunitate Legea ei; pentru a îi testa pe fiecare dintre aceștia și a îl diferenția pe cel supus de cel nesupus. Așadar, grăbiți-vă întru plinirea de fapte bune și părăsirea a ceea ce este rău, căci la Allah, Unicul, va fi întoarcerea voastră în Ziua Judecății, și El vă va înștiința în privința celor asupra cărora sunteți în neînțelegere, și vă va răsplăti pentru faptele voastre de mai înainte.

49 O, tu, profetule! Judecă între voi pe baza celor pe care Allah ți le-a revelat ție și nu urma părerile lor, izvorâte din pofte și dorințe. Ferește-te de ei pentru a nu te depărta de la unele dintre cele ce ți-au fost revelate ție de către Allah, căci ei nu se vor opri din strădiunța lor acerbă pentru a te rătăci. Iar dacă ei vor refuza judecata întru cele pe care ți le-a revelat Allah, să știi că Allah dorește să îi pedepsească pe ei pentru unele dintre păcatele lor în această viață lumească și îi va pedepsi pentru păcatele lor și în Viața de Apoi. Mulți dintre oameni sunt nesupuși față de Allah.

50 Oare ei refuză judecata ta, cerând judecata politeiștilor din perioada preislamică ce judecă urmând propriile lor pofte și dorințe?! Iar pentru cei care cred cu stăruința, nu este nimeni mai bun în judecata sa decât Allah. Aceștia sunt cei care pricep cele pogorâte de către Allah trimisului Său, nicidecum ignoranții care urmează propriilor lor dorințe și nu acceptă decât ceea ce este conform acestora, chiar și dacă ar fi un lucru nedrept.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Profeții [și Mesajele cu care ei au fost trimiși] sunt într-un acord perfect, deși există unele diferențieri în chestiuni specifice, de detaliu între Legile date acestora.

2 - Obligativitatea judecării urmând Legea lui Allah și refuzarea oricărei alte modalități în afara acesteia, ce urmează poftelor și dorințelor oamenilor.

3 - Respingerea judecății urmând legile ignoranților și tradițiile lor.

نصف الحزب ١٢

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوۡلِيَآءَۘ بَعۡضُهُمۡ
أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمۡ فَإِنَّهُۥ مِنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ
ٱلظَّٰلِمِينَ ٥١ فَتَرَى ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ يُسَٰرِعُونَ فِيهِمۡ يَقُولُونَ
نَخۡشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٞۚ فَعَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَ بِٱلۡفَتۡحِ أَوۡ أَمۡرٖ مِّنۡ عِندِهِۦ
فَيُصۡبِحُواْ عَلَىٰ مَآ أَسَرُّواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ نَٰدِمِينَ ٥٢ وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ
أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ إِنَّهُمۡ لَمَعَكُمۡۚ حَبِطَتۡ
أَعۡمَٰلُهُمۡ فَأَصۡبَحُواْ خَٰسِرِينَ ٥٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرۡتَدَّ
مِنكُمۡ عَن دِينِهِۦ فَسَوۡفَ يَأۡتِي ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ يُحِبُّهُمۡ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ
عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوۡمَةَ لَآئِمٖۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ
عَلِيمٌ ٥٤ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ
ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُمۡ رَٰكِعُونَ ٥٥ وَمَن يَتَوَلَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَإِنَّ حِزۡبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ٥٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
لَا تَتَّخِذُواْ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَكُمۡ هُزُوٗا وَلَعِبٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ
ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَٱلۡكُفَّارَ أَوۡلِيَآءَۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٥٧

51 O, voi, cei care credeți în Allah și în trimisul Său! Nu îi luați pe evrei și pe creștini că aliați și prieteni apropiați, în care să va încredeți și pe care sa îi urmați. Căci, atât evreii, cât și creștinii, se încred și îi urmează doar pe cei aparținând religiei lor; și aceștia, împreună, s-au adunat împotriva voastră. Aceia dintre voi care îi iau drept aliați, vor fi considerați ca făcând parte dintre ei, iar Allah nu îi călăuzește pe cei nedrepți, tocmai datorită alianței lor cu necredincioșii.

52 Astfel, o, tu, profetule, îi vei vedea pe ipocriții a căror credință este slabă și se grăbesc să se alieze cu evreii și creștinii spunând: „Noi ne temem ca aceștia să devină învingători și să dețină stăpânirea și astfel să avem noi parte de o neplăcere din partea lor. Însă e posibil ca Allah să facă victoria să aparțină profetului Său și dreptcredincioșilor sau poate va face ca prin porunca Sa să fie respins atacul evreilor și al celor care le sunt aliați. Atunci, cei care se grăbesc întru a se alia cu ei vor avea remușcări datorită ipocriziei ascunse în inimile lor și a dispariției acestor baze nefondate de care ei se legaseră.

53 Dreptcredincioșii vor spune, mirându-se de situația ipocriților: „O, voi, dreptcredincioșilor! Oare aceștia sunt cei care au jurat cu stăruință că vor fi alături de voi întru credință, fiindu-vă aliați și susținători?!” Faptele lor s-au pierdut în zadar [au fost anulate] și ei au fost pierzători ca urmare a eșuării obiectivelor lor și a pedepsei ce le-a fost pregătită lor.

54 O, voi, cei care credeți! În locul celor care se vor delăsa de religia lor, Allah va aduce un alt popor pe care El îl iubește și ei Îl iubesc pe El, datorită fermității lor [în religie]. Ei sunt binevoitori și buni cu dreptcredincioșii și fermi înaintea necredincioșilor. Ei luptă pe calea lui Allah, jertfindu-și averile și viețile pentru înălțarea Cuvântului lui Allah. Ei nu se tem de asaltul atacatorilor, întrucât ei pun, mai presus de mulțumirea oamenilor, Mulțumirea lui Allah. Acesta este darul lui Allah dăruit aceluia care El dorește dintre robii Săi, iar Allah este Cel ale Cărui binecuvântări și daruri sunt nemărginite. El îl știe pe cel care merită binecuvântările Sale și i le dăruiește, iar pe cel care nu le merită îl privează de ele.

Atunci când Allah a interzis alianța cu evreii și creștinii, precum și cu alți necredincioși, a evidențiat și care sunt aceia pe care dreptcredincioșii trebuie să îi ia că aliați și a spus:

55 Nici evreii, nici creștinii și nici alți necredincioși nu vă sunt vouă aliați. Ci suportul [aliatul] și ajutorul vostru sunt în Allah, trimisul Său și dreptcredincioșii – care împlinesc rugăciunea în mod complet, și plătesc Dania de drept [Zakat] din averile lor, fiind supuși întru totul lui Allah.

56 Cei care se aliază lui Allah, profetului Său și dreptcredincioșilor, aparțin taberei lui Allah, iar tabără lui Allah este întotdeauna, cea izbânditoare, pentru că ei sunt cei care Îl au pe Allah ca și ajutor.

57 O, voi, cei care credeți! Nu îi luați drept aliați și prieteni apropiați, pe evreii și creștinii care au primit Scriptura mai înainte de voi, pe cei care iau în derâdere și în joacă religia voastră. Temeți-vă de Allah prin oprirea de la alierea cu cei de la care El v-a oprit, dacă voi, cu adevărat, credeți în El și în cele pe care El vi le-a pogorât.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Atragerea atenției cu privire la principiul loialității și al sincerității care sunt presupuse într-o alianță și dragostea față de Allah, de profetul Său și de dreptcredincioși, precum și, repulsia arătată necredincioșilor și evitând a nutri iubire față de ei. 2 - Printre caracteristicile ipocriților se numără și stabilirea de către aceștia a alianței cu inamicii lui Allah. 3 - Abandonarea și neîndeplinirea obligațiilor de sprijinire a religiei pot duce la înlocuirea cu alți oameni și privarea de onoarea și virtutea de a fi sprijinitori ai religiei lui Allah. 4 - Avertizarea cu privire la ipocriții și necredincioșii care iau în derâdere religia lui Allah Preaînaltul și alierea cu aceștia.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ ٱتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَعْقِلُونَ ٥٨ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا
بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَٰسِقُونَ ٥٩
قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ ٱللَّهِ ۚ مَن لَّعَنَهُ ٱللَّهُ وَغَضِبَ
عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ ٱلْقِرَدَةَ وَٱلْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ ٱلطَّٰغُوتَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ شَرٌّ
مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ٦٠ وَإِذَا جَآءُوكُمْ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا وَقَد
دَّخَلُوا۟ بِٱلْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا۟ بِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا۟ يَكْتُمُونَ
٦١ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَأَكْلِهِمُ
ٱلسُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٦٢ لَوْلَا يَنْهَىٰهُمُ ٱلرَّبَّٰنِيُّونَ
وَٱلْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ ٱلْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ ٱلسُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟
يَصْنَعُونَ ٦٣ وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ يَدُ ٱللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا۟
بِمَا قَالُوا۟ ۘ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ
وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ كُلَّمَآ أَوْقَدُوا۟ نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا
ٱللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ ٦٤

(58) De asemenea, ei își bat joc și vă iau în derâdere dacă ați chemat la rugăciune, care este dintre cele mai mari acte de adorare, și aceasta întrucât ei sunt un popor care nu pricepe sensurile adorării lui Allah și ale Legilor pe care El le-a prescris oamenilor.

(59) O, tu, profetule! Spune acelor din neamul Cărții care își băt joc: „Oare nu ați găsit voi să luați în derâdere în ceea ce ne privește altceva decât credința noastră în Allah și în cele pe care ni le-a pogorât nouă și în cele pogorâte celor de dinaintea noastră și datorită credinței noastre în faptul că cei mai mulți dintre voi sunt nesupuși lui Allah prin părăsirea credinței și a împlinirii poruncilor Sale?! Astfel, cele de care voi ne acuzați sunt o laudă pentru noi, nicidecum o insultă adusă nouă.

(60) O, tu, profetule! Spune: „Vreți să vă spun vouă cine este mai îndreptățit întru a fi acuzat și luat în derâdere și cine are o pedeapsă și mai cumplită decât aceștia?! – Înaintașii lor pe care Allah i-a izgonit de sub Îndurarea Sa și i-a făcut să se separe între ei, după ce i-a preschimbat în maimuțe și porci și i-a făcut pe ei supușii lui Taghut, adică tot ceea ce este adorat de bună voie în afară de Allah.” Aceștia sunt cei aflați pe cea mai e jos treaptă în Ziua de Apoi și cei mai rău rătăciți de la Calea cea Dreaptă.

**(61) O, voi, dreptcredincioșilor! Dacă au venit la voi, ipocriții vă arată credința lor cu fățărnicie, în vreme ce, în realitate, atât la intrarea, cât și la ieșirea lor ei sunt însoțiți de necredință și nu se detașează de ea. Allah știe necredința pe care ei o ascund, chiar și dacă ei se prefac în fața voastră, pretinzând
credința, și îi va răsplăti pentru aceasta.**
(62) O, profetule! Îi poți vedea tu pe mulți dintre evrei și ipocriți cum se grăbesc întru săvârșirea de păcate, precum minciuna și vătămarea celorlalți, nedreptățindu-i și acaparând averile oamenilor pe nedrept; și ce lucru rău este cel pe care ei îl fac.

(63) Oare învățații lor nu îi opresc pe ei de la minciună, mărturia strâmbă și acapararea averilor oamenilor pe nedrept, cărora ei se grăbesc a le săvârși? Cu adevărat, aceasta a fost o rea înfăptuire pentru conducătorii lor religioși și învățații lor, care nu i-au oprit de la ceea ce este greșit.

(64) Atunci când evreii au fost ajunși de trudă și sărăcie au spus: „Mâna lui Allah este strânsă și închisă de la dăruirea și oferirea a ceea ce este bun și El ne-a privat pe noi de cele aflate la El.” Oare nu au fost oprite mâinile lor de facerea de fapte bune și de la dăruire și au fost izgoniți astfel de sub Îndurarea lui Allah datorită vorbelor lor? Ci, dimpotrivă, Mâinile Sale, Preaslăvitul și Preaînaltul, sunt întinse și deschise întru dăruirea și oferirea a ceea ce este bun, și El dăruiește așa cum El voiește, și sporește și restrânge darurile Sale, și El nu poate fi forțat de nimeni. Cele ce ți-au fost pogorâte ție,-o, tu, profetule! – nu fac decât să sporească încălcarea limitelor puse și întețirea repulsiei, datorită stricăciunii căreia ei îi dau curs. Noi am pus ură și înverșunare între diversele grupări ale evreilor. De fiecare data când ei se adună și se pregătesc de luptă, Allah îi risipește și le slăbește puterea. Ei nu încetează a face stricăciune pe pământ prin încercarea de distrugere a islamului și comploturile lor împotriva acestuia; iar Allah nu îi iubește pe cei care fac stricăciune.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Învinuirea celui care deține cunoașterea religioasă pentru tăcerea sa cu privire la păcatele propriului său popor și nemanifestarea dezacordului său față de acestea, precum și neavertizarea lor cu privire la ele. 2 - Manierele neadecvate manifestate de către evrei în raportarea lor la Allah Preaînaltul, de vreme ce ei l-au caracterizat pe Acesta, Preaslăvitul, ca având „Mâna strânsă” în privința binecuvântărilor Sale. 3 - Confirmarea atributului lui Allah de a avea „doua Mâini” într-o modalitate specifică Lui și conformă Naturii Acestuia, Nobleții Sale și măreției Stăpânirii Sale. 4 - Atragerea atenției asupra discordiei, neînțelegerilor și dușmăniei apărute între anumite grupări ale evreilor, datorită necredinței lor și a devierii de la adevăr.

وَلَوۡ أَنَّ أَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوۡاْ لَكَفَّرۡنَا عَنۡهُمۡ
سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَلَأَدۡخَلۡنَٰهُمۡ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٦٥ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ أَقَامُواْ
ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِم مِّن رَّبِّهِمۡ لَأَكَلُواْ
مِن فَوۡقِهِمۡ وَمِن تَحۡتِ أَرۡجُلِهِمۚ مِّنۡهُمۡ أُمَّةٞ مُّقۡتَصِدَةٞۖ
ثلاثة أرباع الحزب ١٢ وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ سَآءَ مَا يَعۡمَلُونَ ٦٦ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ
بَلِّغۡ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۖ وَإِن لَّمۡ تَفۡعَلۡ فَمَا بَلَّغۡتَ
رِسَالَتَهُۥۚ وَٱللَّهُ يَعۡصِمُكَ مِنَ ٱلنَّاسِۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ
ٱلۡكَٰفِرِينَ ٦٧ قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَسۡتُمۡ عَلَىٰ شَيۡءٍ حَتَّىٰ
تُقِيمُواْ ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُمۡۗ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرٗا مِّنۡهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ طُغۡيَٰنٗا وَكُفۡرٗاۖ
فَلَا تَأۡسَ عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٦٨ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ
هَادُواْ وَٱلصَّٰبِـُٔونَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ
وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦٩ لَقَدۡ أَخَذۡنَا
مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهِمۡ رُسُلٗاۖ كُلَّمَا جَآءَهُمۡ رَسُولُۢ
بِمَا لَا تَهۡوَىٰٓ أَنفُسُهُمۡ فَرِيقٗا كَذَّبُواْ وَفَرِيقٗا يَقۡتُلُونَ ٧٠

65 Dacă evreii și creștinii ar crede în cele cu care a venit Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și s-ar teme de Allah [și s-ar pune la adăpost de pedeapsa Sa] prin depărtarea de păcate, le-am ierta lor greșelile comise mai înainte, chiar și dacă acestea ar fi numeroase, și în Ziua Învierii le vom da Grădinile Paradisului, de ale căror binecuvântări se vor bucura la nesfârșit.

66 Dacă iudeii ar împlini cele scrise în Tora și creștinii ar face cele aflate în Evanghelie, și, cu toții, ar împlini cele revelate lor în Coran, ar atrage asupră-și factorii sporirii mijloacelor de trai, prin pogorârea ploii și rodirea pământului. Dintre oamenii Cărții sunt unii care sunt drepți, având fermitatea adevărului, însă cei mai mulți dintre ei sunt făcători de rău, datorită necredinței lor.

67 O, tu, Profetule! Transmite toate cele ce ți-au fost revelate de Domnul tău, și să nu ascunzi nimic din acestea. Iar dacă tu vei ține ascuns ceva, nu vei fi considerat că ai împlinit transmiterea Mesajului Domnului tău-însă, cu adevărat, profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a transmis toate cele care i-au fost poruncite; iar acela care susține contrariul, a comis unul dintre cele mai mari păcate împotriva lui Allah. Începând cu această zi, Allah te va proteja pe tine de oameni, și ei nu vor [mai] putea să te atingă cu niciun rău. Ție nu îți este impusă decât transmiterea Mesajului, și Allah [este Cel care] nu îi ajută întru a fi bine pe necredincioșii care [de fapt, nici] nu doresc să fie călăuziți.

68 O, tu, Profetule, spune: „O, voi, evrei și creștini! Voi nu puteți fi considerați că urmați vreo religie, până ce nu veți împlini cele aflate în Tora și în Evanghelie, precum și cele revelate vouă în Coran. Credința voastră nu va fi dreaptă decât după ce veți urma cele prescrise în el. Cele ce ți-au fost revelate ție de Domnul tău îi va face pe mulți dintre oamenii Cărții să sporească în despotismul, necredința și rătăcirea lor, datorită invidiei. Așadar, nu te întrista pentru acești necredincioși, deoarece dreptcredincioșii care te-au urmat sunt suficienți și îndeajuns.

69 Cu adevărat, dreptcredincioșii, precum și aceia dintre iudei, sabeeni – oamenii care au urmat anumitor profeți – și creștini, care au crezut în Allah și în Ziua Învierii și au plinit fapte bune, nu au de ce a se teme în privința celor ce vor veni, și nici nu se vor întrista pentru cele părăsite în viața lumească.

70 Noi am încheiat Legăminte confirmate cu neamul lui Israel, de a asculta și a se supune, însă ei au negat cele asupra cărora s-au legat și au urmat poftelor și dorințelor lor, respingând cele aduse de profeții lor; pe unii dintre aceștia tăgăduindu-i, iar pe alții [chiar] ucigându-i.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Împlinirea celor revelate de către Allah Preaînaltul este o formă de facilitare a iertării păcatelor, a intrării în Paradis și a sporirii mijloacelor de subzistență.

2 - Îndrumarea celui care cheamă la islam către înțelegerea faptului că modalitatea corectă de transmitere [a Mesajului islamului], care îl absolvă de orice responsabilitate, este aceea prin care el a transmis Mesajul într-o modalitate completă, fără niciun deficit, și conform celor care au fost revelate.

3 - Nicio credință nu este luată în considerare, atâta vreme cât nu există o dovadă a faptului că aceasta a fost revelata de Allah Preaînaltul.

وَحَسِبُوٓاْ أَلَّا تَكُونَ فِتۡنَةٞ فَعَمُواْ وَصَمُّواْ ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ ثُمَّ
عَمُواْ وَصَمُّواْ كَثِيرٞ مِّنۡهُمۡۚ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٧١
لَقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَۖ وَقَالَ ٱلۡمَسِيحُ
يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمۡۖ إِنَّهُۥ مَن يُشۡرِكۡ
بِٱللَّهِ فَقَدۡ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ ٱلۡجَنَّةَ وَمَأۡوَىٰهُ ٱلنَّارُۖ وَمَا
لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ ٧٢ لَّقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ
ثَالِثُ ثَلَٰثَةٖۘ وَمَا مِنۡ إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۚ وَإِن لَّمۡ يَنتَهُواْ
عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٣
أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسۡتَغۡفِرُونَهُۥۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٧٤
مَّا ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَ إِلَّا رَسُولٞ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ ٱلرُّسُلُ وَأُمُّهُۥ
صِدِّيقَةٞۖ كَانَا يَأۡكُلَانِ ٱلطَّعَامَۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ
ثُمَّ ٱنظُرۡ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٧٥ قُلۡ أَتَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا
يَمۡلِكُ لَكُمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗاۚ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٧٦ قُلۡ
يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوٓاْ أَهۡوَآءَ
قَوۡمٖ قَدۡ ضَلُّواْ مِن قَبۡلُ وَأَضَلُّواْ كَثِيرٗا وَضَلُّواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ٧٧

(71) Ei au considerat că negarea și nerespectarea legămintelor și a angajamentelor luate, tăgăduirea, minciunile și uciderea profeților, nu vor atrage asupra lor nicio consecință negativă. Însă ei au atras asupra lor cele la care [nici] nu se așteptau, și mulți dintre aceștia au devenit orbi în privința adevărului, fără a [mai] putea fi [îndreptați] și călăuziți către acesta, și surzi la auzirea lui, astfel încât ei nu îl [mai] pot accepta. Apoi, Allah le-a iertat acestora, ca o binecuvântare coborâtă asupra lor. Cu toate acestea, mulți dintre ei, au devenit din nou orbi și surzi în privința adevărului. Și Allah vede cele cărora ei le dau curs și nimic nu Îi rămâne ascuns. El îi va răsplăti pentru faptele lor.

(72) Cu adevărat, au fost necredincioși creștinii care au spus că Dumnezeu este Iisus fiul Mariei, acordându-i atributul divinității și altcuiva în afară de Allah. Aceasta în pofida faptului că Mesia fiul Măriei le-a spus lor: „O, neam al lui Israel! Adorați-L pe Allah, Unicul! El este Domnul meu și Domnul vostru și noi suntem egali în privința supunerii față de El." Iar celui care Îi face asociați lui Allah, El i-a interzis pentru totdeauna intrarea în Paradis, și el nu va afla la Allah nici suport și nici ajutorare, și nu va avea niciun mijlocitor care să îl salveze de pedeapsa ce îl așteaptă.

(73) Cu adevărat și-au arătat necredința creștinii, care au spus: „Dumnezeu este reprezentat de treime: tatăl, fiul și sfântul duh." Allah Preaînaltul este cu mult mai presus de vorbele lor. Nu există mai mulți dumnezei. Cu adevărat, Dumnezeu este Unul Singur și El nu are pe nimeni asociat. Iar dacă ei nu se vor opri de la rostirea acestor cuvinte cumplite, vor fi cuprinși de o pedeapsă dureroasă. (74) Oare nu se opresc ei de la rostirea acestor vorbe, pentru a se întoarce la Allah, căindu-se și cerându-și iertare?! Allah este Iertător cu cel care se căiește, oricât de mare ar fi păcatul său, chiar și dacă ar fi vorba despre necredință, și Allah este Îndurător cu dreptcredincioșii. (75) Mesia, fiul Mariei nu este decât unul dintre profeți, și el este muritor asemenea lor. Mama sa, Maria (pacea fie asupra sa), era cu adevărat evlavioasă și dreptcredincioasă. Ei mâncau, asemeni tuturor oamenilor, datorită nevoii lor de hrană. Și oare cum ar putea să fie ei dumnezei, de vreme ce ei aveau nevoie de mâncare?! O, tu, Profetule! Cugetă la cum le oferim noi lor toate dovezile care susțin Unicitatea lui Allah și invalidează exagerările și exacerbările lor în sensul acordării atributului divinității și altora în afară de Allah, Preaslăvitul; și cu toate acestea, ei neagă toate aceste dovezi clare. Apoi privește și cugetă cum se depărtează ei de adevăr, în pofida tuturor acestor dovezi limpezi, care probează Unicitatea lui Allah. (76) O, tu, Profetule! Spune-le, manifestându-ți dezacordul pentru supunerea lor față de alții în afară de Allah: „Oare voi adorați ceea ce nu vă poate fi de folos, nici prin atragerea binelui, și nici prin respingerea râului?!" Voi adorați astfel un lucru neputincios, în vreme ce Allah nu cunoaște neputința și numai El, Unicul, aude tot ceea ce spuneți, fără a Îi scăpa nimic, și știe tot ceea ce faceți, fără a rămâne ascuns de El nimic, și El vă va răsplăti pentru faptele voastre.

(77) O, tu, Profetule! Spune-le creștinilor: „Nu încălcați limitele celor care v-au fost poruncite întru urmărea adevărului, și nici nu exagerați în privința preamăririi a ceea ce v-a fost poruncit să respectați – precum profeții – considerându-i de natură divină, așa cum ați făcut în cazul lui Iisus, fiul Mariei, urmând strămoșilor voștri cei rătăciți, care i-au indus în eroare pe mulți dintre oameni și au fost ei înșiși rătăciți de la adevăr."

Dintre pildele acestor versete: 1 - Evidențierea necredinței manifestate de creștinii care îi atribuie divinitatea lui Mesia (pacea fie asupra sa), elucidarea nedreptății și falsității acestei credințe, alături de îndemnul adresat lor, de a-și cere iertare și a se îndepărta de aceasta. 2 - Printre indiciile care susțin natura umană a lui Mesia și a mamei sale, se numără și faptul că ei mâncau, aveau nevoie de hrană și dădeau curs tuturor celorlalte acțiuni derivate din această nevoie. 3 - Incapacitatea de a opri ceea ce este rău și de a oferi beneficii sunt dintre dovezile ce susțin nedreptatea [și greșeala] adorării idolilor, aceștia fiind ei înșiși neajutorați. 4 - Interzicerea exagerării și a depășirii limitelor impuse de natura lor umană în relaționarea cu cei aleși și dreptcredincioși.

لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ
دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ
يَعۡتَدُونَ ٧٨ كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوۡنَ عَن مُّنكَرٖ فَعَلُوهُۚ
لَبِئۡسَ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ٧٩ تَرَىٰ كَثِيرٗا مِّنۡهُمۡ
يَتَوَلَّوۡنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ لَبِئۡسَ مَا قَدَّمَتۡ لَهُمۡ
أَنفُسُهُمۡ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَفِي ٱلۡعَذَابِ هُمۡ
خَٰلِدُونَ ٨٠ وَلَوۡ كَانُواْ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِيِّ وَمَآ
أُنزِلَ إِلَيۡهِ مَا ٱتَّخَذُوهُمۡ أَوۡلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرٗا
الجزء ٧ الحزب ١٣ مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ٨١ ۞لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةٗ
لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۖ وَلَتَجِدَنَّ
أَقۡرَبَهُم مَّوَدَّةٗ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰۚ
ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنۡهُمۡ قِسِّيسِينَ وَرُهۡبَانٗا وَأَنَّهُمۡ
لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ ٨٢ وَإِذَا سَمِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَى
ٱلرَّسُولِ تَرَىٰٓ أَعۡيُنَهُمۡ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمۡعِ مِمَّا عَرَفُواْ
مِنَ ٱلۡحَقِّۖ يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَٱكۡتُبۡنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٨٣

78 În Scriptura care i-a fost revelată lui David – Psalmii- precum și în Scriptura care i-a fost revelată lui Iisus fiul Mariei – Evanghelia - Allah menționează faptul că El i-a exclus pe necredincioșii neamului lui Israel de sub Îndurarea Sa, datorită păcatelor comise de ei și a profanării celor pe care Allah le-a făcut sacre.

79 Ei nu s-au oprit unii pe alții de la săvârșirea păcatelor, ci, dimpotrivă, cei nesupuși făceau vădite păcatele și relele comise de ei, pentru că nimeni nu îi avertiza și nu îi oprea de la aceasta. Și ce rău lucru au făcut ei, renunțând la oprirea de la nelegiuiri.

80 O, tu, Profetule, vezi tu! Mulți dintre evreii necredincioși îi iubesc pe idolatri și sunt înclinați către aceștia, în vreme ce ei îți sunt potrivnici ție și celor ce mărturisesc Unicitatea lui Allah. Alianța lor cu necredincioșii a fost un lucru extrem de rău, pentru că aceasta atrage asupra lor Mânia lui Allah și intrarea lor în Foc, loc în care vor sălășlui veșnic.

81 Dacă acești evrei ar crede cu adevărat în Allah și în profetul Său, nu i-ar fi luat pe politeiști drept aliați și nu i-ar fi iubit și preferat pe aceștia în detrimentul dreptcredincioșilor. Le-a fost interzisă lor alianța cu necredincioșii, însă numeroși evrei au arătat nesupunere față de Allah și [au refuzat] alierea cu Acesta și cu dreptcredincioșii.

82 O, Profetule! Tu îi vei afla pe evrei ca find cei mai aprigi dușmani ai celor care cred în tine și în cele cu care tu ai venit, datorită urii, invidiei și aroganței lor; și tot astfel și idolatrii și alți politeiști. Însă îi vei găsi pe cei care se numesc creștini, ca fiind cei mai apropiați de cei care cred în tine și în cele cu care tu ai venit. Aceștia sunt cei mai apropiați și binevoitori față de dreptcredincioși, datorită faptului că printre ei există învățați și supuși [adevărați] și pentru că ei sunt umili și nu se semețesc; căci binele și adevărul nu ajung la inimile celor aroganți.

83 Aceștia, asemenea regelui Negus și a oamenilor săi, au inimi bune și blânde, până într-acolo că lăcrimează cu umilință și smerenie atunci când ascultă cele revelate în Coran, recunoscând adevărul acestora, pe bază cunoașterii celor cu care a venit Iisus (pacea fie asupra sa). Ei spun: „O, Domnul nostru! Noi am crezut în cele pe care le-ai revelat profetului tău Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așadar, scrie-ne pe noi ca aparținând națiunii lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care va servi drept dovadă adusă oamenilor în Ziua Învierii."

Dintre pildele acestor versete:

1 - Abandonarea deprinderii de a îndemna la ceea ce este bun și a opriri de la ce este rău este un motiv pentru atragerea blestemului lui Allah și excluderea de sub Îndurarea Sa.

2 - Printre semnele credinței se numără și iubirea de dragul lui Allah și aversiunea arătată tot de dragul lui Allah.

3 - Alianța cu dușmanii Săi atrage Mânia lui Allah, Cel Plin de Slavă și Noblețe, asupra celui care îi dă curs.

4 - Puternica ostilitate arătată de evrei și politeiști adepților islamului și, în paralel cu aceasta, existența anumitor grupări creștine care își manifestă afecțiunea față de islam, recunoscând faptul că aceasta este religia cea adevărată.